

15. roč. – 1/2005

Cena 5 Kč

Hukvaldský

vydává obec Hukvaldy.

Mimo jiné se dočtete

o připravovaných investičních akcích,

o výměně průkazů totožnosti a také o termínech poplatků. Dále pak o mimořádně úspěšné Tříkrálové sbírce a o zdařilých koncertech v kostelech.

Nezapomeňte si prostudovat návod k výpočtu daně z pronajatých pozemků,

občasník

Obsah

ÚVODEM

SPRÁVA OBCE

Co nás čeká na úseku investic v roce 2005	3
Počet obyvatel	4
Památné stromy	5
Beseda o životním prostředí	5
Změny v oblasti občanských průkazů a cestovních dokladů	6
Poplatky	8
Zpráva o trestné činnosti	8

Z NAŠICH ŠKOL

Hodnocení prospěchu a chování za 1. pololetí šk. r. 2004/2005	9
Zápis do prvního ročníku	10
EDEN	11
Lyžařský výcvik 2005	13
Informace o činnosti knihovny v roce 2004	14

Z FARNOSTI

Koncerty	15
Tříkrálová sbírka — poděkování	15

MALÝ ROZHOVOR NA AKTUÁLNÍ TÉMA

Jak jsme hospodařili v roce 2004?	16
-----------------------------------	----

MINULOST A PŘÍTOMNOST

Zvony pro Hukvaldy	17
--------------------	----

KULTURA

Josef Sudek — Janáček — Hukvaldy	19
Zdeněk Burian	22
Plesová sezóna	23
Pozvánka	24

SPORT

Z činnosti KČT	25
Zapište si do kalendáře	26

VÍTE, ŽE...

Církevní svátky v lednovém a únorovém kalendáři a zvyky	26
Masopust	28
Chodění s medvědem	29
Zkuste si (zatím cvičně) spočítat daň z pronajímaných pozemků	30
Kambodža (2. část)	31
Přehled aktuálních ustanovení zákona č. 289/1995 Sb. o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon)	33
Lyžování na Moravě 2004—2005	34

INZERCE

NEPŘEHLÉDNĚTE

Úvodem

Vážení čtenáři, začínáme nový, již patnáctý, ročník Hukvaldského občasníku. Budeme se nadále držet zásady neuvádět dopisovatelské příspěvky politicky zaměřené a hlavně články pomlouvačné, urážlivé, zesměšňující. Totéž samozřejmě platilo a platí i o člancích redakčních. Rada obce nechala na posouzení a rozhodnutí redakční rady, které články zařadí. Neznamená to ovšem, že se budeme vyhýbat kritice podané korektním způsobem, bez osobních invektiv.

Jako vždy začínáme informacemi z obce. Tentokrát jsou o připravovaných investičních akcích, o výměně průkazů totožnosti a také o termínech poplatků. Nezapomněli jsme ani na informaci o počtu obyvatel, informaci o besedě k ekologii, o trestné činnosti v naší obci. Také vás bude jistě zajímat, jak obec hospodařila v roce 2004.

Základní škola ukončila pololetí, prvňáčci mají za sebou zápis. Žáci sedmého ročníku byli na lyžařském výcviku a napsali nám o tom. Za přečtení stojí názory žáků na besedu o drogách.

V rubrice Z farnosti jsme velmi rádi uveřejnili příspěvek o mimořádně úspěšné Tříkrálové sbírce a o zdařilých koncertech v kostelech.

V tomto čísle jsme namísto pokračování seriálu o vzniku zástavby v rubrice Minulost a přítomnost zařadili vyprávění nazvané Zvony pro Hukvaldy.

Leden a únor jsou měsíce společenských událostí — plesů, karnevalů, rychaltičtí hasiči iniciovali pořádání „pochování basy“ — po dvanácti letech. Jak společenská sezóna probíhala, dovíte se v rubrice Kultura. Před tím si můžete přečíst vyprávění o slavném fotografovi Josefu Sudkovi a o ilustrátorovi Zdeňkovi Burianovi — od jeho narození v blízké Kopřivnici uplynulo letos 100 let.

Svámi akcemi a plány se prezentují turisté. V rubrice Víte, že... vám připomeneme, co je to vlastně masopust, i co o masopustním veselí kdysi dávno u nás zaznamenal kronikář Smolík. A také o starých obyčejích při některých svátcích.

Nezapomeňte si prostudovat návod k výpočtu daně z pronajatých pozemků, i když vzhledem k tomu, že v případě naší obce nejsou katastry dosud digitalizovány, se tento problém vlastníků půdy na území naší obce netýká. Pro informovanost občanů a vlastníků lesa přinášíme první část přehledu aktuálních ustanovení zákona č. 289/1995 Sb. o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon).

Redakce

Správa obce

Co nás čeká na úseku investic v roce 2005

Začal nám rok 2005. Kromě běžných starostí a problémů také přinesl dobrou zprávu. Byli jsme Ministerstvem pro

místní rozvoj (MMR) vyzváni k podpisu smlouvy v rámci Národního programu PHARE 2003 (ČástII) na akci „Komunikace pro pěší v Dolním Sklenově“. Celková finanční výše této investice činí 5 035 000 Kč. Tato investiční akce obsahuje 4 samostatné stavební projekty. Je to „Komunikace pro pěší — I. stavba“, „Komunikace pro pěší — II. stavba“, „Autobusový přístřešek u ZŠ L. Janáčka“ a „Autobusová zastávka U dvora v Rychalticích“. V současné době se přípra-

vuje výběr zpracovatele na tendrovou dokumentaci, která bude následně podkladem pro vlastní výběrové řízení na dodavatele stavby podle zákona o veřejných zakázkách č. 40/2004 Sb. Podle schváleného harmonogramu výstavby této akce se s výběrovým řízením a výběrem dodavatele stavby počítá v první polovině letošního roku a vlastní stavební realizace proběhne v druhé polovině letošního roku. Celkové dokončení tohoto projektu včetně závěrečného vyúčtování připadá na první čtvrtletí r. 2006. Je to v podstatě 12 měsíců od podepsání grantové smlouvy.

V průběhu roku 2004 proběhla rekonstrukce vodovodu „Obora — Dolní Sklenov, Základní škola L. J.“. Z časového pohledu je dobré, že výstavba chodníku se uskuteční v letošním roce a nebyla realizována už dříve. V důsledku rekonstrukce již výše zmíněného vodovodního řádu by byl chodník z velké části rozkopán a následně s velkými finančními náklady znovu rekonstruován.

Další investiční akcí, která nás v nejbližší době čeká, je realizace výstavby vysokorychlostního internetu. V současné době se očekává podepsání grantové smlouvy s Centrem pro regionální rozvoj. Celkové realizační náklady na tento projekt činí 2 311 250 Kč. Součástí tohoto projektu jsou technologická zařízení:

- ISP uzel v systému IIS 1 ks,
- propojení providra do ISP uzlu 1 ks,
- kiosek vnitřní 3 ks,
- kiosek vnější 1 ks,
- vybavení infocentra 1 ks,
- rozhlas IIS 1 ks,
- teletext v infokanálu 1 ks,
- varovný systém v infokanálu 1 ks,
- infokanál 1 ks.

S realizací tohoto projektu se počítá do 5 měsíců od podepsání grantové smlouvy s MMR.

Třetí investiční akcí, která je připravena, ale nebyla na ni dosud přidělena dotace, je „Výstavba vodovodu Podlesí —

Podhoří“ (chatoviště). V loňském roce jsme tuto dotaci z důvodu nedostatku finančních prostředků neobdrželi, proto v letošním roce opět žádáme kraj a následně ministerstvo zemědělství o přidělení těchto finančních prostředků. O jejich rozdělování se rozhodne během prvního pololetí roku 2005.

Ladislav Foldyna, místostarosta

Počet obyvatel

K 1. lednu 2005 nás v obci žilo celkem 1905, a to 788 mužů, 853 žen a 264 dětí do 15 let. Oproti předchozímu roku se počet o tři snížil. Věkové rozložení ukazuje následující tabulka:

věk od—do	počet	%
0—10	166	8,7
10—20	211	11,1
20—30	285	15
30—40	250	13,1
40—50	283	14,9
50—60	292	15,3
60—70	202	10,6
70—80	147	7,7
80—90	66	3,5
nad 90	3	0,2

Jak je to v jednotlivých místních částech:

místní část	děti	muži	ženy	celkem
Hukvaldy	60	211	214	485
Horní Sklenov	35	83	89	207
Dolní Sklenov	53	203	243	243
Rychaltice	116	291	307	714
celkem	264	788	853	1905

V roce 2004 se narodilo 13 dětí — 7 chlapců a 6 děvčat. První miminko nám přibýlo až koncem února. Mezi novorozenci jsou i dvojčata Vašík a Staník Kapsiovi, kteří přišli na svět v prosinci. V roce 2004 zemřelo 23 spoluobčanů —

11 mužů a 12 žen. Počet přistěhovaných osob v roce 2004 je 31, počet odstěhovaných 24.

Sňatek uzavřelo 16 našich občanů. Matričním úřadem v Hukvaldech bylo vydáno 41 oddacích listů, v 5 případech se jednalo o sňatek církevní.

Marta Sobotíková

Památné stromy

Městský úřad Frýdek–Místek, do jehož pravomoci patří rozhodování o vyhlášení památných stromů, svým rozhodnutím ze dne 5. 1. 2005 vyhlásil na území obce 4 památné stromy. Jedná se 4 lípy — 2 velkolisté (*Tilia plathyphylla*) a 2 malolisté (*Tilia cordata*) — rostoucí na kraji lesního porostu u kamenného kříže z roku 1765, na katastrálním území Rychaltice, na pozemku parc. č. dle PK 32/2, pod Palkovickými hůrkami. Stromy dosahují výšky 20, 22, 22 a 24 m, šířka koruny je 12, 13, 14, 19 m. Stromy mají vysokou biologickou, krajinnotvornou, estetickou a historickou hodnotu, proto byly zařazeny do kategorie památné stromy. Skupina lip pod křížem s lavičkami, odkud je překrásný výhled do krajiny, je cílem procházek mnohých z nás.

Marta Sobotíková

Beseda o životním prostředí

Ve čtvrtek 3. února 2005 v 18.00 hod. proběhla ve společenském sále základní školy v Hukvaldech beseda na aktuální téma, kterým je životní prostředí, konkrétně problém odpadních vod v obci a hospodaření s odpady.

Besedu inicioval místostarosta obce ing. Foldyna, který na ni pozval ing. Sergeje Gorbunova z projekční firmy KONNEKO (firma pracuje v oblasti vodního hospodářství, především v oboru čištění a odvádění odpadních vod), pana Vladimíra Jurečka — odpadového hospodáře obce Hukvaldy, starostu a zastupitelstvo, komisi pro životní prostředí a občany obce. Beseda byla natáčena na video.

Ing. Gorbunov informoval zúčastněné (včetně legislativy) o současné situaci ve věci čištění odpadních vod všeobecně a na půdě obcí. Podrobně se rozhovořil o domácích čistírnách odpadních vod, které dnes již vlastní část občanů. Vysvětlil, že řešení, kdy každý dům má svou ČOV, nelze pro celou obec použít, už proto, že funkčnost takové čistírny vyžaduje nepřerušovaný provoz. Na čtené, často i velice kritické připomínky občanů, reagoval zaslíbeně, i když poměrně rozvláčně, zacházel do podrobnosti, takže se beseda často rozmělnovala na okrajové záležitosti a její hlavní účel se dostával do pozadí.

Jelikož čas pokročil, na základě několika dotazů ing. Gorbunov, ale také ing. Foldyna, informovali zúčastněné o možnostech obce v současnosti. Stručně: stále trvá možnost sdruženého financování projektu čištění odpadních vod ze strany Hukvald, Fryčovic a Brušperka. Brušperk má již z větší části vybudovanou čističku odpadních vod, v budoucnosti by bylo možno se k ní připojit. V obci bude nutno vybudovat kolektor — sběrač odpadních vod po obou stranách

Ondřejnice. Náklady na celou akci jsou obrovské (jen vypracování projektu dokumentace pro územní řízení vychází na téměř 500 tis. Kč), v celkovém objemu nákladů výrazně přesahují 100 mil. Kč. Dají se však snížit využitím různých dotací. S naším vstupem do Evropské unie došlo k mnoha změnám, na jedné straně se zpřísnují pravidla, na druhé straně přibývá možností získat dotace. Jedno je jisté — čištění odpadních vod v naší obci se nevyhneme, jinak nás v budoucnu mohou postihnout sankce, jejichž výše by byly pro obec likvidační. Také proto je třeba toto citlivé téma diskutovat na půdě obce za účasti občanů, vedení obce, přizvaných odborníků. Názory se mohou lišit, jednání mohou být docela nepříjemná, bude se totiž jednat o nemalé peníze. Výsledkem by ale měla být koncepce, z níž je možno vycházet, akceptovatelná občany, vedením obce i současnou legislativou.

Dle současné platné legislativy jsou obce do 10 tis. obyvatel povinny mít řešenou otázku odpadních vod do roku 2010.

Nakonec se dostal k slovu pan Jureček, nový odpadový hospodář obce. Ten zodpověděl řadu dotazů občanů k problematice sběru, třídění, odvozu, přechovávání domovního odpadu, s velmi dobrou znalostí věci i příslušné legislativy. Pro pokročilý čas bylo nutno besedu ukončit, další však jistě budou následovat.

Po ukončení besedy se s p. Jurečkem sešli přítomní členové komise pro životní prostředí (J. Mizerová, ing. Bujnoch, ing. Dryják) a stručně probrali současnou situaci v nakládání s odpady v obci. V této oblasti by mohlo v brzké budoucnosti dojít ke změnám. Členové komise pro životní prostředí shromáždí informace (nová legislativa, zkušenosti z obcí, finanční aspekty nových způsobů nakládání s odpady), na jejichž základě by už bylo možno vypracovat a předložit radě obce nový návrh (příp. více variant) vyhlášky.

Na závěr si dovoluji vlastní hodnocení. Ačkoliv tato první beseda často unikala mimo stanovenou tematiku a na konkrétní otázky (kdy, za kolik atd.) jsme se nedočkali stručné a výstižné odpovědi, bylo dobré, že se konala. Na té příští už by mělo být téma jasně vymezeno a předloženo občanům ve formě nějakého návrhu (návrhů) ze strany obce, podpořeného konkrétním vysvětlením odborníka. Hlavně neztrácejme čas.

*Jiřina Mizerová,
komise pro životní prostředí*

Změny v oblasti občanských průkazů a cestovních dokladů

Vážení občané, jelikož v současné době dochází v oblasti občanských průkazů a cestovních dokladů k několika legislativním změnám, rádi bychom vás s některými z nich seznámili.

Nejdůležitější budou zřejmě informace o **skončení platnosti** dosavadních občanských průkazů **bez strojově čitelných údajů**. Dle nařízení vlády č. 612/2004 Sb., budou státní občané České republiky povinni provést výměnu občanského průkazů bez strojově čitelných údajů vydaných

— do 31. prosince 1994 nejpozději **do 31. prosince 2005**

— do 31. prosince 1996 nejpozději **do 31. prosince 2006**

— do 31. prosince 1998 nejpozději **do 31. prosince 2007**

— do 31. prosince 2003 nejpozději **do 31. prosince 2008**

s tím, že žádost bude vždy nutné podat nejpozději **do 30. listopadu** daného roku.

Od 16. ledna 2005 dojde ke **změně** některých **správních poplatků**, a to

- za vydání nového občanského průkazu za průkaz poškozený, zničený, ztracený, odcizený nebo za průkaz obsahující neoprávněně provedené zápisy, nebo vydání občanského průkazu na žádost občana z důvodu zápisu nepovinně zapisovaných údajů, popřípadě z jiného osobního důvodu občana bude činit správní poplatek **100 Kč** (*pozn. — vydání nového občanského průkazu z důvodu skončení platnosti je stále bez poplatku*)
- za vydání cestovního pasu se strojově čitelnou zónou zaplatíte **200 Kč**
- za vydání cestovního pasu se strojově čitelnou zónou občanům mladším 15 let **50 Kč**
- za vydání cestovního pasu bez strojově čitelné zóny (typ „blesk“) **600 Kč** (*pozn. — jednotný poplatek pro děti i dospělé*)
- za vydání cestovního průkazu bude činit správní poplatek **200 Kč**.

Další změny v zákonech č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, resp. č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech, jsou účinné již od 1. ledna 2005; jedná se o následující oblasti

- **je zakázáno pořizovat** jakýmkoliv prostředky **kopie** občanského průkazu a cestovního dokladu bez souhlasu občana
- mezi druhy cestovních dokladů přibyl **náhradní cestovní doklad Evropské unie**, který se vydává v případě, že občan Evropské unie cestovní doklady ztratí nebo je mu odcizen na území státu, kde se právě nachází a v tomto státě není zastupitelský úřad jeho země; náhradní cestovní doklad Evropské unie mu vydává zastupitelský úřad jiného státu Evropské unie.
- do občanského průkazu lze **zapsat dítě** do nabytí zletilosti, tj. **18 let**
- do cestovního dokladu lze **zapsat dítě** pouze do **15 let**, a to pouze

v případě, kdy toto dítě je státním občanem České republiky

- do občanského průkazu i cestovního dokladu lze zapsat všechny požadované **akademické tituly a vědecké hodnosti** a označení „docent“ nebo „profesor“
- do občanského průkazu lze nyní zapsat také **manžela(ku) a dítě**, kterým nebylo přiděleno rodné číslo, jedná se o cizince
- žádost o vydání obou dokladů lze i nadále podat na kterémkoliv matricním úřadě nebo úřadě obce s rozšířenou působností, tam lze také **nově** oba vyhotovené doklady **převzít**
- při vydání prvního cestovního pasu je občan povinen prokázat státní občanství České republiky, tzn. že musí předložit občanský průkaz, cestovní doklad nebo osvědčení, popřípadě potvrzení o státním občanství České republiky; má-li být tedy vydán cestovní pas dítěti, bude rodič povinen předložit zmíněné osvědčení o státním občanství ČR (o osvědčení o státním občanství lze požádat prostřednictvím matricního úřadu).
- **ohlášením ztráty** nebo **ohlášením odcizení** cestovního dokladu **platnost tohoto dokladu skončí**, a to i v případě, že by cestovní doklad byl nalezen.

(V příštím čísle o přestupcích na úseku občanských průkazů a cestovních dokladů).

Marta Sobotíková

Poplatky

Počátek roku bývá dobou placení ročních poplatků. Připomínáme, že poplatky, které jsou občané naší obce povinni hradit podle Obecně závazné vyhlášky č. 2/2003 ze dne 11. 12. 2003 o místních poplatcích, mají dle této vyhlášky stanoveny také lhůty splatnosti.

Poplatku ze psa podléhají psi starší tři měsíců a plátcem poplatku je držitel psa. Poplatek za kalendářní rok za jednoho psa činí **100 Kč**, za druhého a každého dalšího psa **400 Kč**. Je-li držitelem druhého a každého dalšího psa poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, činí poplatek **200 Kč**. Poplatek za psa je jeho držitel povinen uhradit vždy nejpozději do **31. března**.

Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů stanoví shora citovaná obecně závazná vyhláška pro fyzickou osobu, která má v obci trvalý pobyt, poplatek **ve výši 300 Kč**. Fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci, ve které není k trvalému pobytu hlášena žádná fyzická osoba, hradí poplatek **ve výši 330 Kč**. Poplatníku, který využívá ekologická paliva (plyn, elektřinu, solární energii) může být poskytnuta **úleva ve výši 25 %**. Poplatek je splatný nejpozději do **30. dubna**. Činí-li poplatek více než 100 Kč, je možno ho uhradit ve dvou splátkách.

Libuše Reková, pracovnice OÚ

Zpráva o trestné činnosti

V průběhu roku 2004 bylo v katastru obce Hukvaldy šetřeno obvodním oddělením Policie ČR Brušperk patnáct trestných činů. Z tohoto počtu bylo šetřeno čtrnáct majetkových trestných činů, kdy v jede-

nácti případech šlo o krádež, ve 2 případech o podvod a v jednom případě o trestný čin neoprávněného držení platební karty. Jeden trestný čin byl šetřen dle ustanovení § 158 odst. 1 trestního řádu. Z uvedeného počtu patnácti trestných činů bylo sedm odloženo dle ustanovení § 159 odst. 4, jelikož nebyl zjištěn pachatel skutku. Jeden případ byl odložen podle ustanovení § 159 a) odst. 1 trestního řádu, protože v této věci nešlo o podezření z trestného činu. V sedmi případech byl zjištěn pachatel, kdy pět skutků bylo předáno službě kriminální policie a vyšetřování Okresního ředitelství ve Frýdku-Místku k vyšetřování a dva skutky byly předány Okresnímu státnímu zastupitelství ve Frýdku-Místku, kdy byl státním zástupcem podán návrh na potrestání, tzv. zkrácené přípravné řízení.

V části Hukvaldy bylo prošetřeno pět trestných činů, v části obce Dolní Skenov tři trestné činy a v části obce Rychaltice sedm trestných činů. V části obce Horní Skenov nebyl trestný čin šetřen.

V roce 2004 bylo obvodním oddělením Brušperk šetřeno třicet přestupků spáchaných v obci Hukvaldy. Nejvíce jich bylo majetkových, a to dvacet jedna, tři přestupky byly proti občanskému soužití, tři proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, dva proti pořádku v územní samosprávě a jeden na úseku veřejného pořádku. Z uvedeného počtu bylo devět skutků oznámeno příslušným správním orgánům, v těchto případech byl zjištěn pachatel, dvacet jedna skutků bylo odloženo, neboť se nepodařilo zjistit pachatele.

Z uvedeného počtu třiceti přestupků bylo v části Hukvaldy šetřeno devět, v části obce Horní Skenov čtyři, v části Dolní Skenov šest a v části Rychaltic jedenáct přestupků.

*Prap. Radim, Klein,
policejní inspektor PČR obv. odd. Brušperk*

Nabídka

IC Hukvaldy upozorňuje, že v informačním centru Hukvaldy u paní Rekové jsou k zakoupení mapy obce Hukvaldy.

Zprávy ze sdružení povodí Ondřejnice

Prinášíme první zprávu o dění v obcích Sdružení povodí Ondřejnice.

Co nového ve Staré Vsi nad Ondřejnicí na počátku roku 2005?

S napětím jsme očekávali zda na přelomu roku naše obec překročí hranici 2 500 obyvatel.

I když se naše přání těsně nesplnilo,

budoucnost rozvoje obce vidíme optimisticky. Motivací pro mladé rodiny by mohla být i příjemná novina, otevření nové mateřské školy spojené s 5 bytovými jednotkami s nákladem 14 mil. Kč. Stará školka vyklidila prostory v našem zámku, kde byla v druhém pololetí loňského roku dokončena I. etapa rekonstrukce a v současnosti zde sídlí obecní úřad. Od počátku února začala sloužit veřejnosti stylová zámecká restaurace.

Mgr. Jaromír Chvostek, ZŠ Stará Ves n. O.

Z našich škol

Hodnocení prospěchu a chování za 1. pololetí šk. r. 2004/2005

KLASIFIKACE:

Průměr školy:		1,46		
Nejlepší průměr:	1. ročník	1,07		
Nejhorší průměr:	7. ročník	1,73		
Zameškané hodiny celkem:		5 519	průměr na jednoho žáka:	33,65
Neomluvené:		0		
Nejmenší počet zameškaných hodin:			1. ročník průměr:	11,20
Největší počet zameškaných hodin:			9. ročník průměr:	54,50

VÝSLEDKY KLASIFIKACE:

počty žáků

třída	samé jedničky	vyznamenání	dostateční	nedostateční
1.	8	—	0	0
2.	4	—	0	0
3.	6	—	0	0
4.	2	—	1	0
5.	0	6	0	0
6.	1	6	0	0
7.	3	3	5	0
8.	0	8	6	0
9.	0	8	7	0
Celkem	24	31	19	0

CHOVÁNÍ:

počty žáků

Třída	pochvala TU	napomenutí TU	důtka TU	pochvala ŘŠ	důtka ŘŠ	snížený stupeň
1.	7	0	0	0	0	0
2.	5	1	0	0	0	0
3.	5	0	0	0	0	0

4.	0	0	2	0	0	0
5.	0	3	0	0	0	0
6.	0	5	0	0	0	0
7.	0	4	1	0	0	0
8.	1	3	0	0	0	0
9.	0	1	0	0	0	0
Celkem	18	17	3	0	0	0

Akce tříd v rámci vyučování nebo v době mimo vyučování:

Přespolní běh, lampiónový průvod, požární poplach — ukázka činnosti hasičů, divadelní představení Čertův synek, cirkus Jacko, filmové představení — Smrt krásných srnců, muzikál — My zpěváci nesem muzikál dětem, Mikulášská diskotéka, FEDD festival, koncert — Vánoční vinšování, Vánoční akademie, vystoupení mažoretek na Mysliveckém plese apod.

Mgr. Alena Lérová , ředitelka školy

Zápis do prvního ročníku

Přelom ledna a února vždy bývá plný očekávání. Prvňáčci dostanou své první vysvědčení a předškoláci se chystají k zápisu do 1. třídy. Ten letošní se konal před pololetními prázdninami 4. února a na seznamu bylo 22 dětí.

Učitelé 1. stupně připravili třídy, žáci 2. stupně pod vedením paní učitelky Štefkové vyrobili dárečky a od 14 hodin jsme čekali na rodiče s dětmi. Zatímco

rodiče vyplňovali formuláře, malí předškoláci prokazovali úroveň znalostí a dovedností, které budou v 1. třídě určitě potřebovat — poznávání barev, tvarů, počítání, souvislost mluveného projevu, odpovědi na otázky — apod. Neméně důležitá je i správná výslovnost hlásek, schopnost soustředit se na plnění zadaného úkolu či udržení pozornosti. Odměnou za jejich výkon jim byly dárečky, obrázky a soutěže připravené v sále ZŠ žákyněmi 6., 8. a 9. ročníku. Poslední cesta rodičů vedla do ředitelny, kde obdrželi potvrzení o zápisu svého dítěte.

Teď už zbývá jen koupit aktovku a další školní potřeby a připravit se na radosti a starosti, které s sebou nástup dítěte do 1. ročníku přináší. První třída je odrazovým můstkem pro úspěšné zvládnutí základní školy a závisí nejen na práci učitele, ale i na trpělivosti a zodpovědném přístupu rodičů.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem pedagogům a žákům, kteří se na přípravě a zdárném průběhu zápisu podíleli.

Mgr. Lenka Nevludová

Eden

(Názory žáků)

✎ Přednáška o drogové prevenci se mi velmi líbila, nejen proto, že své příběhy vyprávěli Američané, ale hlavně proto, že při povídání vládla příjemná atmosféra. Když jsem poslouchala příběhy lidí, kteří si drogami prošli, na jedné straně mi jich bylo líto, ale na druhé si za to mohli sami, i když chápu, že byli třeba v těžkých životních situacích, o kterých nám pověděli. Obdivuji je, že se z toho dostali, třeba až po dlouhých 7 letech, a začali žít nový život. Celkově tito lidé působili velmi příjemně, nejvíc mě překvapil jeden z nich, když začal zpívat anglickou písničku. Někteří vyprávěli

své příběhy o potřebě brát drogy, kvůli kterým i kradli, jiní se zapřísáhli, že na drogu ani alkohol nikdy nesáhnou. Život v Americe je jiný, ale ohledně drog je to všude stejné. Myslím, že v každém z nás zanechala přednáška nějakou zkušenost těch lidí a doufám, že si to všichni zapamatují a nikdy se nedostanou do podobné situace. Každý z nich vychvaloval Českou republiku, a to nepochopím. Jeden z nich dokonce poprvé v životě viděl sníh, nedivím se, když je z Havaje. Moc jim chutnalo také naše občerstvení, které jsme speciálně pro ně připravovali.

✎ Nikdy mě nebavila žádná přednáška víc než tato. Bylo to asi proto, že mě bavilo pozorovat Američany a poslouchat jejich řeč. Tahle přednáška ale nebyla proto, abychom se kochali angličtinou, ale proto, aby nás tito lidé odradili od drog, alkoholu a navnadili, ať žijeme zdravě. Líbilo se mi, že zde byli lidé, kteří drogami prošli a mohli popsat své pocity. Myslím si, že je to rozhodně lepší, když nám sem pošlou mladé lidi, než starší a navíc ty, kteří si tím ani neprošli... je to takové jiné. Občas mi to připadá, jako kdyby se chlubili cizím peřím. Taky mě napadne víc otázek pro ty dnes už vyléčené z drogové závislosti. Nemožu se zeptat někoho, jak se cítil, když musel krást — třeba i vlastní rodině. Překvapilo mě, že se lidé, co si tím prošli, nebojí o tom vyprávět jiným a ještě zároveň sebe a publikum pobavit. Taky jsem se trochu divila, když všichni od drog odradilo křesťanství. Zajímavé bylo to, že nebylo vůbec poznat, že by měli takové problémy. Byl tam jeden kluk, který přestal brát drogy před 11 měsíci a byl rád, že už to tak dlouho vydržel, všichni mu zatleskali a on se usmíval.

✎ Většinou ten, kdo se dá na drogy nebo na alkohol, nemá žádné životní cíle nebo koníčky. Může to však být i člověk, který nemůže uskutečnit svůj cíl třeba kvůli zdravotním potížím atd. Drogy berou také lidi, kteří se nedove-

dou vypořádat s problémy a snaží se je řešit drogami, což ovšem problémy nevyřeší, pouze na ně člověk na chvíli zapomene. Navíc drogy zabíjejí mozkové buňky a člověk se na nich časem stává závislý. Když narkoman s drogovou závislostí drogu potřebuje a nemá peníze, je schopen vykrást obchod nebo dokonce i někoho kvůli penězům na drogy zabít. I když se pak člověk snaží přestat, už to nejde. Nikdy nechci zažít pocity, o kterých nám vyprávěli. Možná, že ze začátku drogy pomáhají zapomenout na problémy, ale časem člověk potřebuje stále víc a víc a nakonec zjistí, že drogy bere jen proto, aby neměl abstinenční příznaky. V tom horším případě narkomana drogy zabijí, v tom lepším překoná závislost, ale nikdy to není lehké a potřebuje pomoc druhých. Je taky možnost, že člověka do drog stáhne nějaká parta.

✌ Dnes jsem se hodně poučil o životě v Americe, ale i v jiných zemích. Trochu jsme se zasmáli, ale hlavně hovořili

o vážných věcech. Nejvíce mě zaujalo to, že v Americe jsou lidé mnohem více připoutáni k Bohu než u nás. Při nějaké bezvýchodné situaci nebo v nějakém problému, hledají útěchu ve své víře. Ovšem nejvíce mě znepokojilo, že má britská angličtina je mi v Americe k ničemu. Američané si vymýšlejí spoustu nových slov než je v britské angličtině, proto bylo mé dorozumívání obtížnější než s naším britským učitelem Adamem. Trochu jsem si zvětšil svůj obzor — názor na život a svět za mořem. Ale zdálo se mi, že co se týče těch drog, je to stejné jako u nás.

✌ Ze začátku jsem si myslila, že mě to absolutně nebude bavit. Myslila jsem, že to bude ztráta času! Ale v okamžiku, kdy jsme se usadili v sále, se můj názor změnil. Byli to velice sympatiční lidé, kteří si získali mou důvěru! Líbilo se mi, jak dokázali mluvit o všem tak otevřeně. I když nejsem věřící, jejich názory jsem brala a líbilo se mi, že nestyděli za to, že jsou věřící. Nestyděli se za to, že se upnuli

k Bohu a nějakým záhadným způsobem se zbavili pocitu chtít drogu. Snažili si očistit nejen tělo, ale i duši. Myslím, že byli velice milí a přívětiví. Co se týče konverzace bylo vše v pořádku. Doprovázel je velice sympatický překladatel. Ale i když odešel, dokázali jsme se s nimi i my — němčináři — skvěle domluvit.

✎ Jsem pro, aby lidé, kteří měli něco společného s drogami, chodili po školách a upozorňovali na jejich nebezpečí. Ovšem nechápu, proč právě tady, proč právě sem přijeli Američané? Mohli si vybrat přece jiné země ne? Proč nepoučují svoje krajany? Možná si myslí, že teenageri na vesnicích jsou více „zanebaní“. A nejspíš to je pravda. Troufám si říct, že cigaretu mělo v puse, alespoň jednou v životě, přes 70 % sedmáků, osmáků a devátáků téhle školy. Myslím si, že mám něco společného s tím klukem, který říkal, že mu na následky kouření a pití alkoholu zemřel otec, mi zemřel děda. A já jsem se proto zařekla, že se cigaret nedotknu, nevím, proč to dělám, možná, že jednou začnu, ale to už asi budu úplně na dně. Vždycky jsem si spojovala cigarety s lidmi, kteří se něčeho bojí nebo před něčím utíkají. Doufám, že se tohle nikdy nestane, i když po příjmačkách, kdo ví?

✎ Když jsem se dozvěděla, že máme nějakou přednášku, znamenalo to pro mě několik hodin bez učení. Tušila jsem, že to asi moc velká zábava nebude, ale opak byl pravdou. I když to byli američtí studenti, kterým jsme moc nerozuměli, zvláště němčináři, byla to docela zábava. Zvláště co se týče překladu tlumočnicka a jejich konverzace. Studenti se rozpovídali o sobě, sportech, sebekontrolě, jejich cestě k nám a svých problémech. Nejprve se nám představili. Když jsme tohle zvládli, začal nám jeden student s přezdívkou „Fidel Castro“ vyprávět o sportu a svých zážitcích. Později jsme se dozvěděli něco o střídmosti, abychom se moc nepřecpávali, jak je důleži-

té pít vodu. Vyprávění o cestě letadlem, kdy studenti nespali skoro dva dny, nás mělo dovést k závěru, že je pro nás spánek dost důležitý. Zážitky o zničení života drogami nezněly moc pěkně, ale něco na nich bylo. Obzvláště, když se ze svých problémů dostali pomocí křesťanství. Ke zpestření nám studenti zpívali a hráli na kytaru. Tato přednáška byla zajímavá, dokonce i pozdější autogramiáda a fotografování.

Lyžařský výcvik 2005

Již týden před lyžařským výcvikem jsme se nemohli dočkat. Někteří z nás už ani nevnímali, že se ještě chodí do školy. A ještě k tomu jsme očekávali pololetní vysvědčení.

Dočkali jsme se. Nadešel vytoužený den odjezdu. Společně s námi na očekávaný „lyžák“ jeli i naši instruktoři: pan učitel Křenek, pan učitel Jarošek a Lukáš Strakoš. Paní učitelka Perníčková za námi dorazila v neděli. Dojeli jsme na Horní Bečvu a čekalo nás první překvapení. Zjistili jsme, že si všechna zavazadla, včetně lyží, do chaty Brian musíme odnést sami. Byl to nezapomenutelný zážitek. Přesto se nám podařilo bez úrazu, i když vyčerpání, dosáhnout cíle naší cesty. Ještěže na nás čekal výborný oběd. Naši instruktoři se k nám chovali vstřícně a podle našich lyžařských schopností nás rozdělili do tří skupin. Vedením první skupiny byl poctěn Lukáš Strakoš, druhému družstvu velel pan učitel Křenek a lyžaře začátečníky vedla paní učitelka Perníčková. Během týdne jsme si všichni v krásném počasí báječně zalyžovali. Dokonce i třetí skupina se dostala na průměrnou úroveň. Denní služba připravila na každý večer různé hry.

Týden utekl jako voda. Někteří z nás se

už nemohli dočkat domů, jiní by na chatě klidně zůstali ještě týden. Nedalo se nic dělat. Nadešla sobota — den naše-
ho odjezdu.

Na lyžařském výcviku jsme si užili mnoho legrace, prožili mnoho příjem-
ných chvil, na které nikdy nezapomene-
me.

Markéta Hřčková, žákyně 7. ročníku

Informace o činnosti knihovny v roce 2004

V roce 2004 bylo v knihovně registro-
váno 256 čtenářů, z toho mládeže do 15
let 103. Knihovnu navštívilo 2405 osob
a vypůjčilo si 9626 titulů včetně perio-
dik, těch bylo 3823. Mezi nimi vedou Ve-
čery pod lampou. Nejvíce vypůjček bylo
v březnu a v listopadu. V kategorii nauč-
ná literatura pro dospělé bylo vypůjčeno
3166 (knihovna disponuje 1641 svazky
naučné literatury), beletrie 4849 titulů.
Z naučné literatury pro mládež bylo vy-
půjčeno 281 svazků a 1330 svazků bele-
trie pro mládež.

V uplynulém roce bylo do obecní kni-
hovny koupeno 263 nových knih a 96
přibylo z darů. Harlequinek bylo darová-
no asi 60.

Mimo tato statistická čísla předklá-
dám přehled dalších akcí, které knihov-
na v minulém roce uskutečnila:

2. 1. Knihovnici byla paní Klečkovou poskytnuta odborná konzultace k obsluze počítače týkající se způsobu vypůjček, výběru registračních poplatků, statistiky atp.
17. 2. Hukvaldský občasník — informace o způsobu vypůjčování knih a časopisů dle počítačového programu včetně seznámení občanů se seznamem nově zakoupených knih.

30. 4. Ve spolupráci se ZŠ proběhla akce pro děti 1. až 3. ročníku „Noc s Andersenem“.
26. 5. Exkurze žáků 1. ročníku.
17. 6. Exkurze žáků 4. ročníku.
26. 6. Občasník — statistika vypůjček + návštěvnost knihovny za 1. pololetí roku 2004.
30. 5. Při slavnostním ukončení školního roku udělení pochval žákům školy, kteří v uplynulém školním roce pravidelně knihovnu navštěvovali. Dětem byly předány diplomy.
26. 10. Exkurze žáků 6. ročníku.
18. 11. Aktiv knihovníků povodí Ondřejnice ve Staré Vsi — úcast.
14. 12. Občasník: informace o nových knihách — paní Fojtíková, organizační záležitosti knihovny — paní Hrabovská.
21. 12. Metodická návštěva z Brušperku — návštěvu vykonala paní Krupníková
 - a) byly předány knihy z regionálního fondu,
 - b) byl předán tiskopis ke statistickému výkazu,
 - c) řešení nedodaných knih z Palkovic,
 - d) převod výměnného fondu.

V průběhu roku poskytla naší knihovně Městská knihovna Brušperk v rámci výměnného regionálního fondu 142 knih. Knihy jsou předávány vždy na období 1 roku. Po roce se vracejí zpět.

V uplynulém roce činila výše vybraného registračního poplatku 8 870 Kč.

Internet využilo 118 občanů, částka za užití internetu činila 2 404 Kč

V závěru této zprávy děkuji ředitelce školy za velmi dobrou spolupráci. Poděkování patří všem, kteří byli v rámci provozu knihovny nápomocni a v neposlední řadě čtenářům, kteří knihovnu pravidelně navštěvovali a dodržovali výpůjční řád.

Svatava Hrabovská, knihovnice

Z farnosti

Koncerty

V adventní době byly v kostelech v Rychalticích a na Hukvaldech čtyři vánoční koncerty:

Mohli jsme poslouchat skupinu pěvců z Institutu pro umělecká studia Ostravské univerzity, pěvecký sbor Lašan z Brušperku, Lašskou dechovou hudbu mladých Hukvaldy a také sbor Teresa z farnosti Svaté Terezy od Dítěte Ježíše (Rybník — Polsko). Zvláště poslední koncert sboru z Polska přitáhl do rychaltického kostela hodně posluchačů. Polští

pěvci zazpívali před tím ve farnostech olomoucké diecéze: ve Vyškově a Švábenicích. Při zpáteční cestě vystoupili v naší farnosti. Mohli jsme poslouchat především polské a latinské koledy. Na závěr jsme společně v českém jazyce zazpívali „Tichou noc“. Naši hosté se cítili v Rychalticích opravdu dobře. Je možné, že jako farnost pojedeme na zájezd do Rybníka–Chwałowic v červnu letošního roku na slavnosti spojené s patronkou farnosti svatou Terezou od Dítěte Ježíše.

Už teď, v postní době, bych vás chtěl pozvat na postní koncert — 20. 3. 2005 (Květná neděle) v 15.00 hod. Zazpívá pro nás pěvecký sbor Ondráš z Nového Jičína.

P. Dariusz Jędrzejski

Tříkrálová sbírka – poděkování

Přírodní katastrofy, nemoci, chudoba ve světě vyžadují koordinovanou pomoc ostatních. Česká katolická cha-

rita je jednou z organizací, která je zaměřena na pomoc potřebným. Při příležitosti svátku Tří králů pořádá již pátý rok peněžní sbírku po celé republice.

Farní charita Hu-
kvaldy se také zapo-
juje již čtvrtý rok do
této akce v rámci
Diecézní charity.
Letošní sbírka byla
mimořádně úspěš-
ná, celkem se nasbíralo
47 268,50 Kč. Poprvé se
k nám připojili koledníci
z Hájova (nasbírali 7 749,50
Kč). Skupinky koledníků v naší obci na-
sbíraly 39 519 Kč.

Sbírka probíhala od 2. do 12. ledna. Na
Nový rok odpoledne se sešli koledníci
v rychaltickém kostele. Pan farář po

krátké promluvě požehnal přítomným
koledníkům a popřál jim úspěšné kole-
dování. Pak se všichni odebrali na faru
k rozdělení do skupinek a převzetí zape-
četěných pokladniček. Následovalo
malé pohoštění. Hned druhého dne ně-
které skupinky obcházely domácnosti
s tříkrálovou koledou. Překvapil zájem
a ochota dětí ale i dospělých (jako do-
provod). Sešlo se nás 43.

Závěrem všem štědrým dárcům
upřímně děkuji. Velké poděkování patří
všem koledníkům za ochotu obětovat
svůj volný čas pro tuto akci.

*František Sasín,
koordinátor Tříkrálové sbírky*

Malý rozhovor na aktuální téma

Jak jsme hospodařili v roce 2004?

To bylo téma rozhovoru s paní Eliškou
Škorvánkovou, pracovnící obecního úřadu.

První otázka se týkala příjmů. Odkud jsme získali prostředky a kolik?

Původní rozpočet byl sestaven na straně
příjmů na částku 15 058,5 tisíc Kč.
Skutečné příjmy dosáhly 22 551,1 tisíc
Kč. Jejich podstatnou část — 53 % tvoří
daňové příjmy, 34 % příjmů jsou dotace,
1 % kapitálové příjmy a 12 % příjmy ne-
daňové.

Mohli bychom se na tyto údaje podívat podrobněji?

Daňové příjmy se skládají z daní z pří-
jmů fyzických osob, kterých obec získala
celkem 3 210,3 tis. Kč, z daně z příjmů
právnických osob, kterých bylo 2 276,5
tis. Kč, daně z přidané hodnoty, která
dosáhla 4 091,6 tis. Kč, daně z nemovi-
tostí, která činila 598,8 tis. Kč a také z po-
platků, z nichž do obecní pokladny při-
bylo za 811,3 tis. Kč. K tomu je třeba

dodat, že 570,1 tis. Kč z toho byly poplat-
ky za komunální odpad. Pokud jde o do-
tace, 90 % — 6,937 tis. Kč — je dotace
kraje pro základní školu, která vlastně
rozpočtem takzvaně proteče. 403 tis. Kč
byly neinvestiční dotace, 80 tis. Kč dota-
ce na volby a 100 tis. Kč na fotbalové hry.
Nedaňové příjmy se skládají z mnoha
drobnějších částek, větší položkou (766
tis. Kč) je nájemné z domu s pečovatels-
kou službou včetně záloh na teplo
a 415,9 tis. Kč nájem z nebytových prostor.

Takže lze říci, že upravený rozpočet byl dosažen ve výši 104 %. A co výdaje?

Ano, upravený rozpočet ve výši
21.708,5 tis. Kč byl překročen o 4 %. Vý-
daje jsou rozčleněny podle jednotlivých
paragrafů a jejich celková suma dosáhla
19 800,7 tis. Kč, to je vzhledem k uprave-
nému rozpočtu 21 467,0 Kč plnění na
92,2 %. Nejvíce financí bylo vynaloženo
na školství, mimo téměř 7 miliónovou
dotaci z kraje bylo příspěvkové organi-
zaci Základní škola Leoše Janáčka z roz-
počtu obce dáno 2 577 tis. Kč. Je třeba

vzít v úvahu, že součástí této příspěvkové organizace je mimo základní, mateřskou školu a školní kuchyni také obecní knihovna a víceúčelový sál.

Jak vysoké byly výdaje na provoz obce? Alespoň některé.

Tak třeba na opravu místních komunikací bylo dáno více než půl miliónu korun, na údržbu veřejné zeleně a péči o vzhled obce bylo vynaloženo 382,7 tis. Kč, na provoz a údržbu veřejného osvětlení 333,3 tis. Kč. Na zachování kulturních památek — pokračování úprav v rodné škole Leoše Janáčka — bylo věnováno 578,3 tis. Kč. Větší položkou rozpočtu je také 640 tis. Kč na kabelovou televizi, 324,5 tis. bylo dáno na tělovýchovnou činnost. Na kulturní činnost — koncerty ke 150. výročí narození Leoše

Janáčka — se utratilo 203,5 tis. Kč. Na provozu domu s pečovatelskou službou včetně pečovatelské služby se profinancovalo 633,8 tis. Kč.

A co likvidace odpadků?

Odvoz odpadků nás stál celkem 495 tis. Kč, v tom jsou ovšem zahrnuty mimo nákladů na svoz popelnic a odvoz nebezpečného odpadu výdaje na sběr skla a plastů i biologického odpadu. Nezanedbatelné byly i výdaje na provoz skládky, činily 256,2 tis. Kč.

Celkový výsledek hospodaření byl tedy jaký?

Stručně řečeno přebytkový.

Děkuji za rozhovor a přeji co nejméně problémů a úspěšné účtování.

Karla Klečková

Minulost a přítomnost

Zvony pro Hukvaldy

21. února vzpomene 96. výročí narození našeho rodáka, akademického malíře Jana Václava Sládka, 25. února uplynulo patnáct let od svěcení hukvaldských zvonů, které Hukvalďanům darovali manželé Sládkovi.

V pozůstalosti Mistra Sládka se nachází rukopis z roku 1991, který se týká právě hukvaldských zvonů. Pro čtenáře Hukvaldského občasníku citujeme:

„Na dlouhou dobu po vojné umlkly a stíhlá věž hukvaldského kostelíka se jen občas zachvívala roztřeseným hlasem zvonku přeneseného z hradní kaple a nehodícího se ani pro umíráček. Zdálo se, že to nikomu nevádí. Nikdo nepátral, kam se poděly původní zvony Leošem Janáčkem laděné, zda byly opravdu přetaveny na hlavně kanónů, nebo se ještě tísní na hromadě šrotu jako osvětímské mrtvolky zarostlé plevellem.

Opravdu to nikomu nevádí?

V bývalé pohnuté době, v teskaté času se mlčelo a obec se rozpadávala do zmatku jako vepelstvo bez matky.“

„Od nepaměti hlas zvonů byl hlasem přátelským, hlasem dobré vůle, hlasem slavnostním, probuzení i usínáním, hlasem, jež dovede oživovat ozvěnu lidského

srdce i memento lidského života. Hlas zvonů do srdcí lidských. Dovede vytahovat z marazmu až do velebení a záchvěvů, jež nemá obdoby.“

„Myšlenky dlouho zrály, vtíraly se a čekaly na nějaký zážrak probuzení. Opravdu se stal a vzkřísil myšlenku k životu s nabídkou k poučení.“

„Manželka se mi svěřila, že po 40 let strádala na kontě pro dobročinný účel, na podporu opuštěných dětí, opuštěných starých lidí nebo na úhradu ztráty, jež nelze jen tak nahradit, že sama, tajně, bez nějakého nátlaku, za 40 let nastrádala 110 000 Kč, a že nastal čas svůj úmysl skutkem naplnit. Byl jsem ohromen, ne tak naspořenou částkou, jako důkazem, že lidská povaha se nakonec musí projevit.“

„Myšlenka návratu hukvaldských zvonů, jako chybějící článek dávné historie v současném rozpadu společnosti,

byla s porozuměním přijata. Jak na to, a moudrá rada nad zlato.“

„Na prvním místě to byl konzistentní rada P. Tvarůžek na Hukvaldech.“

„Pomoc zůstala jen v dopise, kde a jak získat informace o bývalých zvonech. To pochopitelně nestačilo. Myšlenky chopil se obětavě synovec ing. Ivan Sládek, jež potřebná data váhy a tónů bývalých zvonů našel. Dostal plnou moc k jednání s paní Dytrychovou, jedinečnou zvonořskou kapacitou v Brodce, a akce se dala pohybu. Jednání bylo hladké, myšlenka přijata s porozuměním a objednávka se smlouvou dodání potvrzena. Termín dodání a zavěšení zněl: do Dušiček 1989.“

„Předehra začala znít nadějně, vykřikůníků a otazníků bylo stále dost.

Cílem a smyslem celé akce byl dar občanským obce s výzvou k jednotě... i prostá myšlenka mohla být kamenem úrazu. Nezněly nebyly zažehnány, začaly.“

Kultura

Josef Sudek — Janáček — Hukvaldy

Vzpomínka Jana Václava Sládka pokračuje vyprávěním o peripetích, které uskutečnění myšlenky darovat občanům zvony provázelo. Bylo to poplatné tehdejší době, smutné až tak, že paní Jarmila Sládková byla rozhodnuta zvony darovat paní Dytrychové jako pouaučení, kam až vedou neshody. Nakonec přece zvony byly v hukvaldské kostele vysvěceny a zavěšeny do věže a...

„Finis coronat opus.

Jména Ondřej a Kateřina nebyla vybrána náhodou. Ondřej má trvale připomínat slavné poutě na hradě, Kateřina veselí bývalých hukvaldských posvícení. Dá se předpokládat, že jejich hlas bude působit jako štafeta v maratónu místního života, že bude připomínat generacím památku bývalých generací a že již žádná válečná vřava je neumlčí, že třetí zvonový fejeton bude posledním.

Ondřej a Kateřina souzvučně zní a budou znít, a když někomu nerozezní srdce, tomu není prozatím pomoci. Jejich akord je C a E v souladu se souzvukem Janáčkových bývalých zvonů. Když jejich hlas propojuje údolí s kopcem, hladí roviny a s větrem přibližuje dálky, rozeznívá láhodoně i smířlivý pocit jednoty.

Měly znít na Dušičky 1989. Nemohly pro třenic. Mohly znít osudově listopadové revoluci. Ještě nebyly zavěšeny. Mohly znít na Ondřeje a na Kateřinu. Ještě nemohly. Zazněly do roku 1990 pro štěstí. Podivné, že jejich hlas byl prorocky připraven.

Dnes jejich hlas pozdravuje všechny občany dobré vůle!

Leden 1991 — J. V. Sládek

PS:

Zvon Ondřej váhy 300 kg s tónem C nese nápis:

Hlas zvonu v jednotě národa do srdce každého z nás

Zvon Kateřina váhy 150 kg a tónem E nese nápis:

Ať rozezní lepší tóny bytí i život vyplněný plných krás

Věnují Jan a Jarmila Sládkovi“

Rok 2004 byl velmi významným rokem pro českou hudbu. Na mnoha místech se uskutečnily hudební festivaly, koncerty, výstavy, na nichž se prezentovali umělci, inspirováni hudebně, výtvarně či literárně Janáčkovým životem a dílem. Také Hukvaldy důstojně oslavily nejen 150. výročí narození Leoše Janáčka, ale také 100. výročí premiéry skladatelovy nejslavnější opery Její pastorkyňa. O všem byli občané Hukvald informováni. V rámci koncertu, který se konal 19. června 2004 v Základní škole Leoše Janáčka, byli vzpomenu ti a oceněni ti, kteří se podíleli a podílejí na organizaci mnohaletých místních oslav Leoše Janáčka. Jsou však i takoví, kteří nepatří mezi hukvaldské rodáky a nebývají zmiňováni mezi výše uvedenými, ač by si to velmi zasloužili. V prvé řadě k nim patří osobnost našeho předního, mezinárodně uznávaného fotografa, zasloužilého umělce Josefa Sudka. chtěla bych na něj alespoň krátce vzpomenout.

Josef Sudek

V mnoha rodinných knihovnách se nepochybně opatruje kniha JOSEF SUDEK: JANÁČEK — HUKVALDY. Vyšla jako reprezentační, dárková publikace v tříjazyčném znění (čeština, angličtina, němčina) ve výtvarné úpravě V. Sivka a J. Skácela. Je to soubor 124 uměleckých černobílých fotografií, které známý „Janáčkovec“ Jaroslav Šeda doprovodil úvodem a citáty z Janáčkova literárního díla. Vyšla v nakladatelství Panton v roce 1971. Jsou v ní zachycena všechna památná místa, vztahující se k Janáčkovu životu, zcela ojedinělým způsobem.

K porozumění díla Josefa Sudka je dobré si připomenout alespoň základní osobní umělceva data:

Zleva: paní uč. Juliána Eliášová, p. Jan Sobotík (otec paní uč.), p. Josef Sudek.

Narodil se 17. března 1896 v Kolíně, zemřel 15. září 1976 v Praze. Učil se v Praze knihařem, zde začal amatérsky fotografovat. V červenci 1916 odjel na italskou frontu, v květnu 1917 byl zraněn úlomkem rakouského granátu do pravé paže, která mu byla později amputována. V roce 1922 byl přijat do oddělení fotografie Státní grafické školy v Praze. Po ukončení studia se již zcela oddal fotografování. Výtvarné umění, malířství a postupně stále více hudba byly neoddělitelnou částí jeho tvůrčího života souběžně s fotografováním. Dlouhé ob-

dobí věnoval poslouchání hudby jednoho skladatele, jenž ho zaujal, ale jemuž zpočátku nerozuměl. Podobně putoval za svými motivy. Vracel se k nim, často fotografoval stejné téma znovu a znovu. Mnohdy práci přerušil a vrátil se k ní po čase, třeba za léta. Motiv opakoval jiným formátem negativu nebo jiným postavním aparátů. Fotografoval všechno, co už měl dávno rozmyšleno, na co třeba čekal několik let. Vracel se, aby místo zastihl v osvětlení, které jeho záběr potřebuje, aby na něm našel ty pravé stíny.

Sudkův životní i umělecký styl si získal pozornost veřejnosti, stal se známou a svéráznou postavou pražského uměleckého světa. Fotografie pořizoval Kodakovou panoramatickou kamerou z roku 1894. Na práci se svojí „bedýnkou“, černou plachetkou a stativem musela stačit jen jeho levá ruka a pomoc asistenta. Cykly fotografií, jimiž členil své dílo, charakterizují nejen jeho fotografické vidění, ale celý jeho pohled na život a svět, neopakovatelnou atmosféru okamžiku.

Zleva: paní Marie Eliášová (dcera paní učitelky, Bednárková), paní uč. Juliána Eliášová, p. Josef Sudek.

Jak vzniklo jeho poetické dílo Janáček — Hukvaldy?

Dříve než viděl Hukvaldy, miloval už Sudek Janáčkovu hudbu. Proto toužil poznat jeho krajinu. Do Hukvald jezdil dvacet let, než nasbíral několik set obrázků. Některé objekty dokonce za tu dobu zmizely. Prochodil kraj krok za krokem. Bylo to v letech 1952—1970. Když přijel Sudek na Hukvaldy poprvé, rázem pochopil, že Janáčкова uchvacující a zjitřující hudba je odrazem jeho baladického, něžného i dravého rodného kraje. Tak se vydával po stopách Janáčkových, ale i za tichým kouzlem malebné krajiny. Zajížděl sem a do pralesa na Mionší v Beskydách díky svým frentštátským přátelům. Pozvali jej nakladatel B. M. Klika a MUDr. Petr Helbich, jeho obětavý asistent. Během beskydských pobytů, které byly jeho nejdělsími mimo Prahu v celém roce, bydlívali s dr. Helbichem v dřevěném lesním domku na Mionší. Hlavním objektem autorova zájmu byly stromy, na nich zase pomíjívé listí. Stále znovu fotografoval jejich zápas, jejich odvalu a touhu po životě, stejně jako i jejich konec, kdy padly vysílením samy nebo ležely vyrovnány lidským úsilím. Tak vznikal cyklus Zmizelé sochy — procházka po Mionší.

Na Hukvaldech jej inspirovala nádhera obora se stromy přímo biblickými, dominantanta zříceniny vznešeně starobylého hradu, husté a tajemné lesy na Babí hůře a Kazničově s četnými studánkami, spěchající říčka Ondřejnice. V nemalé míře také objekty Janáčкова rodového původu: škola, kostel, obecní náves, zahrádka u Sládečků a jeho chlouba — vlastní domek s jeho zahrádkou, lavičkou a besídkou. To vše bylo Janáčkovu útočištěm v jeho neklidném životě, zde psal svá vrcholná díla, odpočíval a vzpomínal. A nakonec svou rodnou obec proslavil. Lyričnost a osobitost uměleckých fotografií národního umělce Josefa Sudka, který šel ve stopách Janáčkových v obdivu k jeho hudbě a rodnému kraji,

není jen dokumentem. Je to lyrická báseň, radost z krásy.

Za to vám, pane Sudku, patří má velká úcta a poděkování. Kdykoliv potřebuji načerpat sílu ze „svých kořenů“, procházím se spolu s vámi místy, kde jsem vyrůstala. Věřím, že nejsem sama. Také díky za to, že jste své dílo vytvářel v době, kdy ještě nedošlo k zásahům v okolní přírodě, rekonstrukci domů a jejich interiérů — je to z doby jako „u Janáčků“.

PS: Josef Sudek byl pečlivým strážcem svých přátelství a byl velice laskavý i k setkáním náhodným a krátkým. Přirozená vlídnost a skromnost, jaká někdy u velkých lidí bývá, měla u něj ještě zdůrazňující prvek v nehledanosti jeho jazyka a prostého zjevu.

Měla jsem to štěstí, že při jeho několika návštěvách Hukvald, kdy soustředěně vybíral záběry v interiéru Památníku a jeho okolí, jsem mohla zpovzdálí pozorovat „proces“ zrodu záběru, který byl pro něj typický: chodil, okuoval, hledal správný úhel pohledu a především správné světlo. Postavil stativ, několikrát zmizel pod černou plachetkou, vylezl, změnil postavení stativu a vše se opakovalo. Často ani snímek neudělal — čekal třeba do druhého dne, nebo na někdy — až se dostaví šťastnější seskupení podmínek. K tomu potřeboval absolutní soustředění, nic ho nesmělo rušit. Jeho asistentem byl tehdy ing. Josef Voříšek z Prahy. Když byl hotov a práce se zdařila, rád se i na chvíli zdržel a popovídal. Maminku dokonce pozval k návštěvě svého ateliéru v Praze na Újezdě. Tak se jednou zúčastnila odpoledního posezení u Sudků, které pravidelně pořádal každé úterý pro své přátele. Pouštěla se hudba a povíдалo. Byla ohromena nesmírnou skromností, stísněností a nekonvenčností místa, kde dokázal vytvořit taková díla. V létě v roce 1971, před vydáním knihy, se přijel pan Sudek ještě na Hukvald podívat. Byl rozčarován ze všech novot, s nimiž se ve známých mís-

tech potkal. Měl pocit, že moderní či účelné je bez poezie. Z jeho návštěvy v roce 1961 mi zůstala jedna z nejcennějších věcí: společné fotografie, které nám udělal jeho asistent ing. Voříšek.

Paní Božena Sudková, sestra umělce, věnovala fotografickou pozůstatost svého bratra Uměleckopřírodovědnému muzeu v Praze. Zde je v depozitáři uložena spousta negativů; ne ode všech pořizoval fotografii, pozitiv. Na besedě o Josefu Sudkovi, které jsem se nedávno zúčastnila, jsem se tázala Dr. Helbicha, zda je možné alespoň zjistit, jaký je podíl nevyvolaných záběrů z jednotlivých cyklů jeho tvorby. Mezi nimi bude jistě i mnoho těch, které by rozšířily soubor Janáček — Hukvaldy. Situace je problematická. Sbírka je velmi cenná, zatím se však nenašel nikdo, kdo by ji katalogizoval, rozhodl o jejím osudu a financoval.

Marie Bednářková-Elišásová

Zdeněk Burian

„U mě je to tak, že já ten obraz mám před mým duševním zrakem večer hotov a druhý den ho maluji — vidím jej před sebou do posledního detailu.“

Uplynulo 100 let — dlouhý čas od narození tak výjimečného člověka, oblíbeného pro svou skromnost, lidskost, oblíbeného pro tak věrohodné a nepřekonatelné zobrazení jiného světa — dávného, skoro zapomenutého. Byl to svět skutečnější než ten náš a přece tak záhadný a vzdálený. Dal nám ho už tehdy před 100 lety, přesně 11. února 1905, když se narodil v moravské Kopřivnici — Zdeněk Burian, se svým darem malovat.

Přes otcův nesouhlas ho maminka ve čtrnácti letech odvezla do Prahy na Akademii výtvarných umění v Praze. Podrobil se zkoušce. Modelem mu stál starý, poloslepý muž. Neuvěřitelná podobnost obrazu se skutečností zapůsobila nato-

lik, že byl přijat přímo do druhého ročníku. O dva roky později školu opustil, aby si našel zaměstnání...

...váhavým krokem vstoupil do knihkupectví v Praze coby šestnáctiletý chlapec. Pod paží svíral modré desky. Nesměle knihkupci nabídl to, co tolik miloval, pro co žil... své

kresby zobrazující cowboye, dobrodruhy, zvířata. Až překvapivě povedené obrázky, ale také skromnost a způsob jeho nabídky zavedly mladičkého Zdeňka Buriana na cestu — cestu umělců. A on se po ní rozhodl jít. Byly to knihy ležící díky špatné úpravě a nenápadným obálkám ve skladě nakladatelství, byť se jednalo o knihy čtivé a oblíbené, které díky Zdeňku Burianovi dostaly novou poutavou tvář. Z ležáků se tehdy rázem staly bestsellery. Náhle už své práce nabízet nemusel. Po zveřejnění jeho prvních obrázků upoutal svými malířskými schopnostmi nemalý počet nakladatelských podniků.

Burianovou náplní života se stalo vědecké rekonstruování vyhynulých organismů. Díky jeho schopnosti dokonale nastudovat a následně pak propracovat každý detail, křivku, pohyb a barvu získala paleontologie na důležitosti a popularitě. Burian v mnoha svých rekonstrukcích předstihl tehdejší současnou vědu. Malíře pro pravěký svět objevil profesor Josef Augusta. Jejich spolupráce na rekonstrukcích pravěkého života trvala celých 35 let. V oboru se stali skutečnou „velmocí“.

Po profesorově smrti malíř spolupracoval a pokračoval s velkým úspěchem

ve svém díle s vědeckými osobnostmi jako byl Z. Špinar, V. Mazák, J. Wolf, J. Beneš a další.

Mistr Burian ilustroval knihy nejen již zmíněného Josefa Augusty, ale také Karla Maye, Eduarda Štorcha, Jacka Londa, Rudyarda Kiplinga a mnoha dalších. Během svého života vytvořil celkem přes 14 000 ilustrací, namaloval asi 200 knižních obálek, ilustroval 600 povídek v časopisech, vytvořil přes 1000 samostatných olejů a asi 1000 samostatných obrazů vytvořených jinou technikou. Některé z nich je možné spatřit v Muzeu Z. Buriana ve Štramberku, ve městě sousedícím s rodnou Kopřivnicí. Právě Štramberk s jeskyní Šipkou, místo her malého chlapce, v něm probudil touhu po poznání pravěku a jeho života.

Kdo vlastně byl Zdeněk Burian, jaký byl jeho život? Podíváš se na jeho obraz a máš pocit, že ho znáš, právě takový byl, stejný jako jeho obrazy. Nevíš o něm nic, a přesto o něm víš vše — tichý malíř dobrodružství, malíř probouzející dávný svět i ten svět příští, tramp nadevše milující přírodu.

„Víte, rád jsem vždycky trampoval a ty trampské sny o údolích plných večerních červánků, o větru v sosnách, Mannituovy písně na vrcholech skal, to mě zase uchvacovalo svým tajemným kouzlem dalek. A tak jsem kreslil, maloval, snil...“

Jeho dílo nebyla jen neživá malba, kresba, ... Předcházelo tomu pečlivé nastudování toho, co právě tvořil. Jeho indián nebyl pouhou ideou, byl to příslušník určitého kmene, s charakteristickými zbraněmi, oděvem, ozdobami, všemi detaily. Když maloval zvíře, předem se důkladně věnoval poznání jeho anatomie. Vše bylo živé, dokonalé, totožné se skutečností.

„Víte, malíři, stejně jako herec, musí umět požit všechny ty nakreslené dobrodružné okamžiky ve své fantazii. Chce-li namalovat koně, který plave v peřejích,

musí se tím koněm na chvíli stát — to je marná sláva.“

Profesor Roman F. Gekker řekl: „Burian vykonal gigantické dílo pro přiblížení vědeckých znalostí širokému okruhu lidí.“

Skvělý malíř a ilustrátor našich milovaných knížek, kterého znal a zná snad celý svět, odešel do kraje, odkud není návratu, 1. července 1981. Odešel do světa, o kterém tolik snil..., a ten svět tady zůstal.

Blanka Dreslerová

Plesová sezóna

Do uzávěrky Občasníku se uskutečnilo 6 plesů — fotbalisté TJ Sokol, Myslivecké sdružení Blatiny Škvařilka, Ples ODS, Školní ples, Hasičský — pochovávaní basy a TJ Sokol Hukvaldy. Každý ples má svůj okruh příznivců a program. Na mysliveckém plese zatančily naše mažoretky na písničky s mysliveckou tematikou a zazněly lovecké árie na lesní rohy v podání studentů Střední lesnické školy Hranice. Na Školním plese to bylo vystoupení mažoretek a country tance v podání rodičů a učitelů. Představilo se 8 tanečních párů. Tanečníci byli odměněni bouřlivým potleskem. Plesu ODS se zúčastnily významné osobnosti kulturního a společenského života Moravskoslezského kraje a v programu zatančily taneční páry, které se účastní mezinárodních soutěží.

5. února se konal ples rychaltických hasičů s obnovenou tradicí pochovávání basy. Naposledy se tato akce konala v roce 1993 v hotelu na Hukvaldech. Program připravila tradiční sestava — František Hřček st., Zdeněk Hubeňák st., Antonín Kurečka, Rudolf Axmann, Julius Rek, Leoš Babinec.

Smuteční průvod provázely plačky, smrtka s kosou, hrobník s trakařem a kapela. Máry s basou nesli na svých bedrech rychaltičtí hasiči. Nechyběl ani

farář, kostelníci a ministranti. Osazenstvo sálu se výborně bavilo. Potlesk byl zasloužený. Po ukončení programu hrála k tanci a poslechu živě („nenaprogramovaně“) kapela pod vedením Aloise Piskoře.

Je dobře, že tato tradice byla obnovena a přestože si pan Hubeňák posteskl, že by se měli zapojit mladí lidé, bude pokračovat i v příštích letech. Nemalou zásluhu na obnovení tradice má i starosta rychaltických hasičů Petr Domčík.

Mgr. Alena Lévová, ředitelka školy

Pozvánka

Základní škola Leoše Janáčka Hukvaldy pořádá
ve středu 30. 3. 2005 v 19.30 hod

ve společenském sále školy vystoupení Františka Nedvěda s názvem

František Nedvěd a druhé podání

Cena vstupenky 200 Kč. Předprodej ve škole tel. 558 699 206, 558 699 238

Mgr. Alena Lévová, ředitelka školy

Sport

Z činnosti KČT

Vánoční svátky turistů již několik let probíhají podle podobného scénáře. Před rokem jsem Vás informoval o našich aktivitách. Nejinak tomu bylo i na přelomu roku 2004 a 2005. Začali jsme tradičním štědrodenním výletem do Kozlovic, po svátcích 28. 12. se konala valná hromada odboru KČT v klubovně seniorů, následovala silvestrovská vycházka na Hájev a někteří absolvovali půlnoční přípitek na Fojtových vrchách nebo u brány pod hukvaldskou oborou. Celkový součet zúčastněných je přes 300 lidí.

Na valné hromadě odboru KČT byla velká účast a klubovnu seniorů jsme zcela zaplnili. Diskuse se točila nejvíce kolem příspěvku na pomoc zničeným lesům ve Vysokých Tatrách a především pak o místě vícedenního zájezdu. Rozhodovalo se nakonec o Šumavě a Teplicko-Adršpašských skalách. Velmi těsným počtem hlasů „zvítězila“ skalní města severovýchodních Čech. Kalendář odboru KČT pro rok 2005 je přílohou tohoto článku.

První akcí v letošním roce byl „Novoroční výstup“ na Kubánkov. Tuto tradici založil před jedenácti lety nestor fryčovicích turistů Bohuš Laník. V roce 1986 se poprvé přidali hukvaldští turisté a od té doby se zde pravidelně scházíme. Několik prvních setkání končilo na myslivecké chatě v Dolním Sklenově, kde při hudbě z Fryčovic a občerstvení pokračovala zábava do pozdních odpoledních hodin. Od roku 2001 je setkání na Kubánkově v režii palkovických občanů, kteří zajišťují kapelu, vatru a příjemné občerstvení v „krmelci“. Na Kubánkově se nás letos sešlo kolem 300, z toho hukvaldských turistů bylo asi 80.

Hukvaldští turisté se i letos připojili k celostátní akci KČT „Novoroční čtyřlístek“, tj. čtyři novoroční dobré skutky. Jejich součástí je i sbírka Světluška Nadačního fondu Českého rozhlasu, která je určena na pomoc nevidomým dětem, multihandicapovaným a zrakově postiženým lidem. Výsledek sbírky 3 837 Kč byl odeslán na příslušné konto.

Jiří Strakoš

Zapište si do kalendáře

- 19. 2. Zimní zájezd — SKI AREÁL Mosty u Jablunkova.
 - 19. 3. 6. ročník pochodu „Výstupy na kopce kolem naší obce“.
 - 16. 4. 4. turistický večírek.
 - 23. 4. Výlet na Hřčavu — zahájení sezony pěší turistiky.
 - 14. 5. 24. ročník pochodu „Po zarostlém chodníčku“.
 - 11. 6. Zájezd pro rodiče s dětmi do Oderských vrchů.
 - 3. 7. Cyklistický výlet.
 - 24.—27. 8. Turistický zájezd Teplicko-Adršpašské skály.
 - 1.—2. 10. Turistický zájezd Bílé Karpaty III (Slovensko).
 - 28. 10. Podzimní pochod „Po zarostlém chodníčku“.
 - 12. 11. Zakončení sezony pěší turistiky.
 - 3. 12. Osmý noční výstup na Palkovické hůrky za Mikulášem a čerty.
- prosinec Valná hromada.

Víte, že...

Církevní svátky v lednovém a únorovém kalendáři a zvyky

Tři králové, jejichž svátek slavíme 6. ledna, jsou považováni za patrony poutníků a hříšníků, též města Kolína. Jejich atributy jsou zlato, kadidlo a myrha.

Podle Matoušova evangelia se u krále Heroda v Jeruzalémě objevili mudrcové z Východu, jež hvězda upozornila na příchod krále a přišli se mu tudíž poklonit. Dorazili sice do Betléma a našli tam Svatou rodinu, ale vyváděni andělem nevraceli se již přes Jeruzalém, ale volili cestu jinudy. Herodes pak ze strachu o trůn nechal vyvraždit všechny betlémské chlapce mladší dvou let. Tito mudrcové byli patrně chaldejští hvězdopřevci; jejich počet se později ustálil na tři (patrně podle tří darů, o kterých je v evangeliu zmínka) a začali být dokonce označováni jako králové. V pozdějších

legendách (patrně až v 7. století) dostali i jména — Kašpar, Melichar a Baltazar — a každému z nich byly připsány i dary, které měli Ježíškovi přinést: Kašpar zlato (znak královské důstojnosti), Melichar kadidlo (užívané při obětech a modlitbách) a Baltazar myrhu (rovněž vonnou pryskyřici jako znak Ježíšova člověčenství).

Kdysi se na Tři krále chodilo na koledu, svátek Tří Králů odjakživa doprovázely různé lidové zvyky. Ve střední Evropě je zažité žehnání domů, při němž se na dveře svěcenou křídou spolu s leto počtem píší písmena C+M+B, u nás v Čechách obvykle K+M+B. Nejsou to ale patrně počáteční písmena jmen „Třech králů“: Kašpar, Melichar a Baltazar, jak se lidově traduje, nýbrž zkratka latinského „Christus mansionem benedicat“, což znamená: „Kristus žehnej tomuto domu“. Na svátek Tří králů se také v některých oblastech vykuřovaly kadidlem stáje, aby se dobytek těšil zdraví, podle pohanských tradic mělo vykuřování za-

hánět zlé duchy. Nejnovější tradicí jsou Tříkrálové sbírky – koledníci vybírají peníze pro dobročinné účely.

Hromnice — slaví se 2. února. Dříve byl tento svátek nazýván hypanté, to je setkání starce Simeona s Panem, později Očišťování Panny Marie. Současná liturgie slaví tento den jako Uvedení Páně do chrámu. Světlo a oheň jsou od pradávna symboly boje dobra proti zlu. Rozžaté svíce měly vést umírající na cestě do věčnosti. Proto se hromnička stavěla k loži umírajících. Hromnička se zapalovala při bouři, protože se věřilo, že Bůh ochrání dům před bleskem. V některých krajích se s rozsvícenou posvěcenou hromničkou třikrát obešly úly, to aby byla hojnost medu a aby včely byly ochráněny před zloději.

Svatý Blažej má svátek 3. února. Je patronem Dubrovníku, stavebních dělníků, kameníků, česačů vlny, proti krčním bolestem. Jeho atributy jsou hořící svíce, lesní zvířata, ptáci, zkřížené svíce. Žil ve IV. století. Svátý Blažej byl ve čtvrtém století biskupem v Sebaste v Arménii (dnes Sivas), ale jinak o jeho životě víme jen z legend. Za císaře Licinia byl prý na útěku dopaden v jeskyni a hrozným způsobem umučen. Radostněji zní, že s úspěchem léčil lidi i zvířata. Ve vězení zachránil život chlapci, kterému uvízla v hrdle kost, takže se dusil. Ta příhoda vedla k tomu, že světec byl na Východě i na Západě zván při bolení v krku a od šestnáctého století se udílelo svatoblažejské požehnání. V den svatého Blažeje se v kostelích toto požehnání věřícím uděluje. Dvě zkřížené rozžaté svíce se přikládají pod bradu spolu s modlitbou k ochraně proti krčním nemocem i ostatnímu zlu.

Popeleční středa, pohyblivý svátek, letos připadla na 9. únor, bývá také někdy nazývána „Škaredou středou“. Začíná jí 40 denní svatopostní doba. Lidé se sešli o Popeleční středě na tiché mši, od Popeleční středy byl oltář zakryt fialovou látkou. Mnozí obyvatelé se

kdysi přizpůsobovali postní době i oděvem, ženy odkládaly pestré šátky, barevné fěrtochy a vystřídal je tmavými. O Popeleční středě, což je doloženo již v 11. století, žehnal kněz věřícím a na čele jim popelem, získaným z ratolestí posvěcených o minulé „Květné neděli“, značil křížek na znamení lidské pomíjivosti.

V některých krajích, kdysi dávno, chodil na Popeleční středu po domech směšně oděný muž s rozsvícenou lucernou a hledal ztracený masopust. Za prohlížení všech koutů dostal výslužku — z toho, co zbylo z masopustního hodování.

Svatý Valentýn — svátek má 14. února — je patronem zamilovaných. O svatém Valentýnovi mnoho nevíme, vypráví se však o něm spousta legend. Jedna ze starého Říma vypodobňuje Valentýna jako velmi ctnostného, počestného a moudrého člověka. V Římě se setkal s velmi krásnou, ale nevidomou dcerou prefekta Astoria. Astorius požádal Valentýna, aby se modlil za dceřin zrak. Valentýn tak rád učinil, protože v sílu modliteb věřil a dívku si zamiloval. Zázrak se opravdu stal a dívka opět spatřila světlo světa. O zázračném uzdravení si povídal celý Řím. Pohané odmítli věřit v ten zázrak a vtrhli do domu prefekta, Valentýna odvedli a za městem mu oddělili mečem hlavu od těla. Navzdory trpkému osudu se stal svatý Valentýn patronem věrných a čisté, oddané lásky. Historické prameny však skutečností z této legendy nedokládají

Křesťané přejali starobylý zvyk spojený se svým světcem Valentýnem, mučedníkem za vlády císaře Claudia II. Duševně nemocný císař se prý rozhodl zrušit manželství, neboť ženatí muži podle něj nebyli dobrými válečníky. Kněz Valentýn však přes císařův zákaz tajně dál oddával milence, za což byl uvřazen do vězení a popraven. Poslední vztek, který Valentýn poslal dceři vězeňského dozorce před svou smrtí zakončil slovy: „Od

Tvého Valentýna“. A tak od té doby si v den svátku svatého Valentýna posílají a dávají zamilovaní lidé tyto „Valentýnky“ s vyznáním lásky. U nás tento zvyk nemá dlouhou tradici.

Svatý Matěj, 24. února, byl jedním z učedníků Páně. Podle legendy byl stát, k jeho atributům patří sekera. Stal se patronem řezníků a také tesařů. Ve středověku byl velmi uctíván ve střední Evropě. Den svatého Matěje se považoval za konec zimy, říkávalo se, že „Matěj láme ledu“. Toho dne se věštilo, jaká bude úroda, předpovídalo se počasí, dokonce i smrt. Za pomoc svatého Matěje jako patrona úrody ovoce prosil hospodář a někdy i děti, které přitom chodily boso. Všichni se společně modlili, potom třásli každým stromem v sadě. Jinde děti tloukly do ovocných stromů ověncenou vařečkou.

(Zpracováno podle knihy: Vlastimil Vondruška *Církevní rok a lidové obyčeje*)

Karla Klečková

Masopust

Je obdobím od Nového roku do Popeleční středy. Je to doba pořádání nejrůznějších zábav. V tom kterém roce má různou délku. Ta se řídí datem, na které připadá Popeleční středa, což je 40 dnů před Velikonočními svátky, rovněž pohyblivými. V roce 2005 připadla Popeleční středa na 9. únor, takže letošní masopustní doba byla krátká.

Za vyvrcholení masopustu byly pokládány tři dny před Popeleční středou. I když od pradávna, a je domněnka, že masopustní zábavy mají kořeny v předkřesťanské době, se jednalo o zábavu lidovou, ve středověku se objevuje i liturgické vyjádření masopustu. Ve 13. století se v mnoha klášterních kostelech, především ve Francii, konalo před nedělí Devítník (devátá neděle před Velikono-

cem) „alelujové officium“. Lidé se loučili s aleluja a potom se konal jeho pohřeb se všemi liturgickými náležitostmi. Je tady přímá podobnost s lidovým pohřbíváním Bacchusa. Bacchus je řecký bůh plodnosti, bujného veselí, extáze a vína. Přinesl lidem sadenice vinné révy. Naučil lidi připravovat z hroznů opojný nápoj, svou náklonností k veselí a družnosti je zbavoval starostí, a proto se stal symbolem radosti a života. Jako vegetativní a plodivý bůh zosobňoval věcnou obnovu přírody a nové zrození. Původně prostý kult získal působením východních vlivů orgiastický charakter. V jednom francouzském kostele prý představovala aleluja panna obalená slámou, kterou choralisté vyháněli z chóru do křížové chodby. Protože obřady doprovázela uličnictví, byla zakázána.

Masopust však slavili všichni, od chudšů po panovníka. Čeští králové strojili hostiny, kam zvali šlechtu, později i měšťany. Po třicetileté válce se masopustní reje přenesly z Pražského hradu na císařský dvůr ve Vídni. Roku 1725 byla součástí masopustu maškarní selská svatba, kdy za českého sedláka byl přestrojen kníže Auesperg, za hanáckého sedláka hrabě Harrach. Kolem poloviny 18. století se začaly pořádat zvláštní taneční zábavy zvané reduty, prvá v Praze byla v roce 1752.

Přípravou na masopust býval čtvrtek před masopustní nedělí, nazývaný „tučný čtvrtek“. Mnohdy se v tomto dni konaly zabíjačky. Hlavní masopustní zábava začínala o masopustní neděli. V tento den byl bohatý oběd. Pak se všichni odebrali do hospody tancovat. Někde se tančilo na návsi. Zábava se protáhla až do rána. A pokračovalo se v ní i o masopustním pondělí. To se konával „mužovský bál“, na který nesměla svobodná chasa. Selky vysoko při tanci vyskakovaly, to aby prý bylo vysoké obilí.

Následující úterý procházely vesnicemi průvody maškar, ve staročeských městech se hrála masopustní divadelní

představení. Hlavním smyslem maškar bylo pobavit sebe i sousedy. Zpívalo se, žertovalo, hlavně na úkor hospodáře a hospodyně, přednášely se veršičky. Maškary byly pohoštěny, také někde dostávaly výslužku i peníze, ty se večer propily. Masky sice byly rozmanité, ale několik z nich bylo tradičních. Byl to medvěd, kterého na řetězu vedl medvěďář. Medvěd měl na sobě buď kožich obrácený navrch chlupy, častěji však oblek z pytloviny pošitý hrachovinou, pouze hlavu měl medvědí. Pravidelně byla v průvodu kobyla, kterou představovaly dvě osoby. V průvodu nechyběl Žid s pytlkem nebo rancem na zádech, také bába s nůši, kominík s žebříkem, kozel. U nás se kronikář zmiňuje o opici v průvodu. Při obchůzce domů měly jednotlivé masky svůj úkol: medvěd strašil děti, Žid projevoval nespokojenost s dárky,

mu přečetl rozsudek provázený žerty a posměšky. Pak mu kat usekl hlavu. Musel ale potom utíkat před přihlížejícím davem.

Na Domažlicku stavěli o masopustním pondělí mlýn a o masopustním úterý v něm mleli staré báby na mladá děvčata. To mlynářská chasa pochytila 9 bab, které dovezla do mlýna a za chvíli vyšlo 8 dívek, které byly oblečeny do šatů bab. Někde ženy objížděly o masopustním úterý s muzikou vesnici, pak se sešly u jedné z nich a tam hodovaly, na hostinu každá z nich něčím přispěla.

Téměř vždy končila masopustní zábava o půlnoci, kdy ponocný zatroubil na roh a rychtář vyzval všechny, aby se v klidu rozešli domů. Někde končili muziku pochováním basy, symbolicky, protože si v půstu muzikanti nezahrají. Na Domažlicku se dudy a housle zabalily do smutečního oděvu a pohřbily se, ovšem až ráno na Popeleční středu. Lidé věřili, že budou-li tancovat přes půlnoc na Popeleční středu, objeví se mezi nimi ďábel, většinou jako myslivec v zeleném kabátě.

Karla Klečková

Starobylým českým zvykem bylo stínání kohouta (to se však provádělo i při jiných příležitostech, například o pouti nebo posvícení nebo dožínkách). Nejstarší zprávy pochází ze 17. století, ale předpokládá se, že jde o zvyk ještě mnohem starší. Při stínání kohouta se mládež přestrojila za vojáky, několik mláďenců přivedlo na dlouhých provázcích uvázaného kohouta. U „popraviště“ se

Chodění s medvědem

(z kroniky Sklenova str. 90)

Starý tento obyčej se zde dlouho udržoval, až nemilá náhoda učinila tomu konec. (Vysvětlení kronikáře Smolíka uvedené pod čarou: Tejtó veselé a pro některé nemilé zábavě udělal D.P. farář páter. F. Lažnovský konec. Když uslyšel, že medvědí průvod s hudbou a hulákáním táhne do Rychaltic, vyšel s karabáčem na ulicu k cestě. Tu k počtě D.P. začal při hudbě tanec. D.P. po otázce, co to jsou za obludy, začal šlehat nejprve opici a potom medvěda, který to nejuvíce odnesl

neb z hrachoviny vymotat se nemohl. Ostatní účastníci na odměnu nečekali).

V poslední masopustní dny prováděl se veselý žert — „chodění s medvědem“. Se skupila se společnost veselých lidí, ustrojili jednoho muže omotáním hrachovou slámou za medvěda, jiného muže v pestřím kostýmu s bílým šátkem na hlavě zavázaným do týla za opici. (V poslední době býval medvědem Jiří Matějka, sedlák z Rychaltic a opicí Josef Sýkora, vápeník z Dolního Sklenova).

Objednali hudebníky, přibравše něco osob k doplnění průvodu, procházeli se po vesnici a vcházeli do některých domů, by vydělali některý groš na propití aneb něco lepšího k snědku. Koblihy, buchty a uzené — třeba i do komína proň vylezli — to bylo nejlepší. Nějaké pití nosovali sebou pro případ, kdyby v domě, který navštívili, k pití nic nebylo. Když přišli k domu, opice posadila se na medvěda,

kteří na řetězu veden a po nohách a rukách lezl a při hudbě s bručením tančil, vlezl průvod do bytu a tam se tanec medvědí předváděl. Někteří účastníci průvodu slídili, kde by se něco nechalo sebrati, a sebrali. Taktéž před diváky na návsí podobný tanec prováděli. Když byli zde v obci hotovi, ubírali se do Rychaltic a tam se totéž opakovalo.

Kronikář Smolík v kronice zaznamenal události i z doby před založením kroniky v roce 1898. U zvyku chodění s medvědem není uvedeno datum. Jelikož D. P. Lažnovský působil jako farář v Rychalticích v letech 1835 až 1849, musí být tato příhoda z této doby. Nepodařilo se mi zjistit, ze kterého rychaltického gruntu byl onen sedlák Matějka, vápeník Sýkora pocházel pravděpodobně z čísla popisného 20 v Dolním Sklenově.

Karla Klečková

Zkuste si (zatím cvičně) spočítat daň z pronajímaných pozemků

Od letošního roku mají někteří vlastníci, kteří pronajímají pozemky (např. pastviny, ornou půdu zemědělskému družstvu) povinnost podat za tyto pozemky přiznání k dani z nemovitostí, a především zaplatit samotnou daň. I když se tato povinnost (zatím) nevztahuje na pozemky ležící v katastrálním území obce, dá se předpokládat, že se v příštích letech dotkne i našich občanů. Zkusme si ji proto přiblížit.

Ještě na sklonku loňského roku (30. 12. 2004) byla ve Sbírce zákonů vyhlášena pod číslem 669/2004 Sb. novela zákona o dani z nemovitostí (byla „umně“ skryta

jako součást zákona, kterým se mění mj. zákon o daních z příjmů). Novelou došlo k zásadní změně při určení osoby poplatníka daně z pronajímaných pozemků. Nájemce zůstává poplatníkem daně **jen** v případech, že pronajímané pozemky jsou vedeny u příslušného katastrálního úřadu v tzv. „zjednodušené evidenci“ nebo u nich neproběhla digitalizace katastru. V opačném případě **musí podat přiznání k dani z nemovitostí a daň „úředně“ zaplatit vlastník pozemku** (bez ohledu na to, že mu ji může, na základě vzájemné dohody, družstvo refundovat, zaplatit za něj či jinak zohlednit).

Seznam obcí, kde již mají digitalizovaný katastr, a tudíž vlastníci nájemné půdy musejí podat daňové přiznání (termín je prodloužen Pokynem MF D-280 do 30. 4. 2005) je např. na webových stránkách Ministerstva zemědělství: www.mze.cz/attachments/katastr_digit.

htm. Zevrubnou informaci o svých pozemcích (včetně toho, zda nadále zůstávají ve zjednodušené evidenci), pokud znáte jejich katastrální číslo, naleznete také na stránkách Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního: <http://nahlizenidokn.cuzk.cz/VyberParcelu.aspx>.

V dalších letech se očekává digitalizace všech katastrů (ze sousedních je již provedena mj. v Palkovicích), a tak se zdá, že současní vlastníci—pronajímatelé půdy

se stejně úkonu podání přiznání k dani z nemovitostí v budoucnu nevyhnou.

Jak se tedy vypočítá daň z pozemků?

Základ daně z pozemků je vyjádřen buď hodnotově (v cenách zjištěných násobením skutečné výměry pozemku v m² průměrnou cenou půdy) nebo ve fyzických jednotkách (v m² u ostatních ploch). Pro různé typy pozemků a daňových základů se zároveň uplatňuje různá daňová sazba.

Schéma stanovení daňových sazeb u daně z pozemků

1) orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, sady	→	výměra v m ² × prům. cena půdy × 0,75 %
2) luky, pastviny, hospodářské lesy a rybníky	→	výměra v m ² × prům. cena půdy × 0,25 %
3) nádvoří, zastavěné a ostatní plochy	→	výměra v m ² × 0,10 Kč
4) stavební pozemky	→	výměra v m ² × 1,00 Kč × koeficient obce

Koeficient obce je hodnota stanovená podle počtu obyvatel obce a na Hukvaldech činí 1,4; přiřazená průměrná základní cena zemědělského pozemku je stanovena Vyhláškou č. 463/2002 Sb. (viz úvodní stránka webu Ministerstva zemědělství) a v naší obci má u katastrálního území Sklenov hodnotu 3,26 Kč, v Rychalticích 4,44 Kč za metr čtvereční.

Jan Široký, e-mail: jsiroky@mmo.cz

Jelikož správná odpověď na otázku z minulého čísla Hukvaldského občasníku, která byla 510 jednotek, nebyla do redakce doručena, kniha „Daňové teorie s praktickou aplikací“ byla předána do obecní knihovny.

Kambodža (2. část)

Na pláži prodávali různé druhy ovoce—ananas, papáju mango, kokosové ořechy, chlebovník, rambutan a dokonce jsme ochutnaly i durian, který má sice celkem lahodnou chuť, ale je třeba jej jíst s ucpaným nosem, protože nepředstavitelně páchne. Dosať jsme také ochutnaly různé mořské plody — obří krevety, které před námi přímo grilovali a očistili, kraby, ústřice a různé druhy mořských škeblí. Vše opravdu velmi

levné. V dalších dvou dnech jsme navštívily jinou větší pláž a jeden den jsme strávily na pustém ostrově, kam nás dovezl lodní taxík.

Do Phomphenu jsme se od moře vydaly klimatizovaným autobusem. V našem penzionu nám zajistili jízdenky včetně místenek. K autobusu nás dovezli na mopedech. Pěkně kuriozní situace, když na mopedu před řidičem trůnil obrovský batoh. Ale asi se to tak provozuje běžně. Po 4 hodinách jsme dojely do Phomphenu a už na nás čekal tuktuk,

protože jsme si již dopředu zařídily ubytování. Po obědě jsme vyrazily na trh. V Phomphenu je trhů několik. My jsme byly nejprve na trhu se zlatem, které ostatně jako všechno zde vyšlo podstatně levněji než u nás. Kambodža je také proslavená výrobou látek, ať už hedvábných, vlněných nebo bavlněných. Už nás čekal pouze poslední pozemní přesun, tak jsme začaly trochu nakupovat. Na konci listopadu v Phomphenu probíhají slavnosti přelévání Mekongu. Jedná se o to, že v období dešťů zhruba od května se Mekong rozvodňuje tak, že tlačí zpět vodu do jezera Tonlé Sap, které téměř zdvojnásobuje svůj objem. Na konci listopadu Mekong opadá a voda z jezera začíná vytekat zpět. Na počest této události se konají závody veslic. Některé byly tak dlouhé, že na nich veslovalo až 80 mužů. Večer jsme chtěly jít na khmerský večer, ale ze záhadného důvodu se nekonal, a tak jsme absolvovaly další masáž nohou.

27. listopadu jsme se rozloučily s Kambodžou a autobusem se přesunuly do Vietnamu. Jely jsme krásně zelenou přírodou, kolem rýžových políček. Na cestě bylo rušno, bylo udivující, kolik lidí se vešlo třeba na korbu jednoho nákladáčku. Aní jsme nevěděly, jak jsme se ocitly na hranici. Tu jsme musely přejít pěšky, po prašné cestě jsme došly nejprve ke kambodžským a posléze vietnamským pohraničnickům. Bylo celkem legrační, že nám rentgenovali batohy. Bylo obrovské horko a tak jsme byly docela rády, když jsme veškeré formality měly za sebou a mohly si dát studené pivo. Za hranicí už čekal další autobus a po necelých 2 hodinách jsme dorazily do centra Saigonu. Kousek od cestovky, kam jsme dojely autobusem, jsme se ubytovaly v malém penzionu. Rozhodly jsme se navštívit deltu Mekongu. Výlet do této oblasti by byl asi poněkud náročný, pokud bychom jej chtěly absolvovat samy, a tak jsme si jej objednaly u cestovky. Dvoudenní výlet s noclehem za neuvěřitelných 12,5 USD. Nedaleko na-

šeho penzionu se nacházelo několik krejčovských dílen, kde do 2 dnů ušili šaty. Já jsem si jedny objedнала. Dalšího dne ráno jsme vyrazily do delty Mekongu. Nejprve autobusem asi 2 hodiny a pak jsme přestoupily na větší loď a vyjeli k prvnímu ostrovu. Tam jsme přestoupili na menší motorový člun a vnořili se do nitra ostrova. Navštívili včelařské „družstvo“, kde nás pohostili čajem s výborným medem, v dalším místě jsme viděli zpracování kokosové mouky. Pak jsme přešli na další ostrov, kde byla připravena ochutnávka ovoce. Odtamtud jsme se vydali na bezmotorových člunech zelenými tunely palem a dalších stromů k velké lodi. Noc jsme strávili v Can Tho. Po snídani jsme se jeli podívat na typické plovoucí trhy na řece Mekong. Dá se říci, že nás trochu zklamaly. Už jsou asi pryč časy malebných člunů, které nabízely různé pochoutky. Dnes se jedná spíše o jakési velkoobchody na vodě, od kterých berou zboží drobní prodejci. Také jsme viděly, jak se vyrábí rýžové nudle. Z mouky a vody se udělá těsto, které je ručně roztíráno na menší kulaté plotny, pod kterými se topí slupkami z vyloupané rýže. Zesklovatělé placky se předělávají na bambusové tyče a suší se na sluníčku. Kolem vesele pobíhají slepice a klovaří do placek. Po usušení se placky krájí na nudle. Po obědě jsme se už vydali autobusem zpět do Saigonu. Večer jsem si šla vyzvednout šaty a koupily jsme jeden z typických vietnamských suvenýrů — láhev s kobrou v rýžovém víně. Poslední den našeho pobytu jsme strávily nákupy a prohlídkou staré koloniální čtvrtě. A už naše cesta pomalu končila. Velice příjemnými thajskými aeroliniemi jsme odletěly do Bangkoku, přenocovaly jsme ve známém hotelu a brzy ráno 2. prosince jsme odletěly do Prahy. Na letišti v Bangkoku jsem si koupila krabici orchidejí. Byly opravdu čerstvé. Poslední 2 květy mi vydržely až do února. Cesta byla sice náročná, ale opravdu jsme hodně viděly a poznaly.

Mgr. Šárka Polochová

Přehled aktuálních ustanovení zákona č. 289/1995 Sb. o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon)

Obecné užívání lesů (§ 19)

1. Každý má právo vstupovat do lesa na vlastní nebezpečí, sbírat tam pro vlastní potřebu lesní plody a suchou na zemi ležící klest. Přitom je povinen les nepoškozovat, nenarušovat lesní prostředí a dbát pokynů vlastníka, popřípadě nájemce lesa a jeho zaměstnanců.
2. Chovatelé včel mohou se souhlasem vlastníka lesa a v zájmu podpory ekologické rovnováhy, opylování rostlin, využití medovice a zlepšení produkce semen lesních dřevin umísťovat svá včelstva na lesních pozemcích za předpokladu dodržování povinností vyplývajících z odstavce 1, věty druhé.
3. Na návrh vlastníka lesa nebo z vlastního podnětu může státní správa lesů z důvodu ochrany lesa nebo v zájmu zdraví a bezpečnosti občanů rozhodnout o dočasném omezení nebo vyloučení vstupu do lesů nejvýše na dobu tří měsíců.

Zákaz některých činností v lesích (§ 20)

1. v lesích je zakázáno:
 - a) rušit ticho a klid
 - b) provádět terénní úpravy, narušovat půdní kryt, budovat chodníky, stavět oplocení a jiné objekty
 - c) vyzvedávat semenáčky a sazenice stromů a keřů lesních dřevin
 - d) těžit stromy a keře nebo je poškozovat
 - e) sbírat semena lesních dřevin, jmelí a ochmet

- f) sbírat lesní plody způsobem, který poškozuje les
 - g) jezdit a stát s motorovými vozidly
 - h) vstupovat do míst oplocených nebo označených zákazem vstupu
 - i) vstupovat do porostů kde se provádí těžba, manipulace nebo do-prava dříví
 - j) mimo lesní cesty a vyznačené trasy jezdit na kole, koni, na lyžích nebo na saních
 - k) kouřit, rozdělovat nebo udržovat otevřené ohně a tábořit mimo vyhrazená místa
 - l) odhazovat hořící nebo doutnající předměty
 - m) narušovat vodní režim a hrabat stelivo
 - n) pást dobytek, umožňovat výběh hospodářským zvířatům a průhon dobytka lesními porosty
 - o) znečišťovat les odpady a odpadky
2. Rozdělovat nebo udržovat otevřené ohně je zakázáno také do vzdálenosti 50 metrů od okraje lesa.
 3. Zákazy uvedené v odstavcích 1 a 2 se nevztahují na činnosti, které jsou prováděny při hospodaření v lese. Zákazy uvedené v odstavci 1) písm. l) až o), se vztahují i na vlastníka lesa, nájemce nebo toho, kdo užívá les z jiného právního důvodu.
 4. Vlastník lesa může povolit výjimku ze zákazů uvedených v odstavci 1) písm. a) až k). Pokud by touto výjimkou byla porušena práva jiných vlastníků lesa, rozhodne na návrh vlastníka lesa státní správa lesů.
 5. Organizované nebo hromadné sportovní akce lze konat na základě oznámení orgánu státní správy lesů. V oznámení, které musí být předloženo nejméně 30 dnů před dnem konání akce pořadatel uvede místo, termín konání této akce, předpokládaný počet účastníků, způsob zajištění a souhlas vlastníka lesa.
 6. Zákaz jezdit a stát v lese s motorovými vozidly neplatí pro zaměstnance ve

státní správě lesů v obvodu jejich působnosti při výkonu činnosti podle lesního zákona a pro ty osoby, které vykonávají činnosti povolené zvláštními předpisy.

7. Zákazy uvedené v odstavci 1) pod písmeny a) h) j) a se souhlasem vlastníka také pod písmeny b) a g) se nevztahují na výkon práva myslivosti podle zvláštních předpisů.
(druhá část příště)

Ing. Dušan Vyvíal

Lyžování na Moravě 2004—2005

Aktuální informace z lyžařských areálů Moravy s denním zpravodajstvím stavu sněhových podmínek (aktualizace probíhá v pracovních dnech do 9.30 h) naleznete na internetové adrese:

pocasi.infocesco.cz

Stav podmínek (v provozu, úprava tratí, teplota, druh sněhu, výška sněhu, srážky, síla větru, směr větru, akce v areálu atd.) si můžete nechat poslat na mobilní telefon zasláním SMS ve tvaru

pocasi název místa např. lyžařský areál Pustevny **pocasi pustevny**

na tel. číslo 907 09 06 (cena SMS je 6 Kč)

V případě, že nemáte k dispozici kód místa, zašlete dotazovací SMS ve tvaru **pocasi**

Seznam míst se SMS službou — v závorkách je uveden kód místa pro SMS:

1. Stanice Horské služby: Bílá (hsbila), Gruň (hsgrun), Javorový vrch (hsjavorovy), Kohútka (hskohutka), Lysá hora (hslsya), Pustevny (hspustevny), Soláň (hssolan), Velký Polom (hspolom), Červenohorské sedlo (hscsedlo), Horní Morava (hshmorava), Karlov (hskarlov), Ovčárna (hsovcarna), Praděd (hspraded), Ramzová (hsramzova)

2. Lyžařské areály

Beskydy: Bílá-Vítkovice (bila), Bílá-Mezivodí (mezivodi), Búřov (burov), Gruňski MSA (grun), Dolní Lomná-Armáda (armada), Hrádek (hradek), Javorový vrch (javorovy), Kasárna (kasarna), Malenovice-P.O.M.A. (poma), Morávka-Sviňorky (svinorky), Mosty u Jablunkova (mosty), Nový Jičín-Na Svinci (svinec), Palkovice (palkovice), Pustevny (pustevny), Řeka (reka), Sachova studánka (sachovka), Severka-Velký Polom (severka), Soláň-Bzové (bzove), Soláň-Sedlo (solansedlo), Soláň-Soláňka (solanka), Velké Karlovice-u hotelu Galik (galik), Velké Karlovice-u hotelu Horal (horal), Velké Karlovice-Razula (razula), Velké Karlovice-Kyčerka (kycerka), Visalaje (visalaje), Visalaje-Radegast (radegast), Vranča (vranca), Zlatník-Biocel (zlatnik)

Jeseníky: Andělská Hora (andelskaho-
ra), Branná-Proskil (branna), Karlov-Kazmarka (kazmarka), Karlov-Myšák (mysak), Karlov-Pawlín (pawlin), Karlov-Jantar-Roháč (rohac), Klepáčov (klepacov), Lipová Lázně-Miroslav (miroslav), Lipová Lázně-Lázeňský vrch (lazenskyvrch), Malá Morávka-Karlov (moravkakarlov), Malá Morávka-Koprivná (koprivna), Ostružná-Jonáš (ostruzna), Ovčárna (ovcarna), Petříkov-Kaste (kaste), Ramzová-Aréna R3 (ramzova), Staré Město p. Sněž.-Kunčice (kuncice), Staré Město p. Sněž.-Paprsek (paprsek), Vrbno p. Pradědem (vrbno)

Ostravsko a Opavsko: Horní Guntramovice-Budišov (budisov)

Orlické hory: Výprachtice (vyprachtice)
Zlínsko a Hostýnské vrchy: Troják (trojak)

Příklad zadání SMS:

stanice Horské služby Bílá: pocasi hsbila, lyžařský areál Pustevny: pocasi pustevny

Podmínky ze stanic garantuje Horská služba, z lyžařských areálů jsou garantovány provozovateli. Aktuální seznam areálů — pocasi.ecesco.cz nebo SMS ve tvaru pocasi. Služba je poskytována od 1. 12. 2004.

Inzerce

Čtyřleté a osmileté gymnázium, s. r. o., Cihelní 410, 738 01 F–M
 sídlící v budově Státního gymnázia a SOŠ ve Frýdku (bývalá 10. ZŠ)
 Tel./Fax: 558 433 572, www.cogfm.cz, e-mail: vanickovar@seznam.cz

Vstup do Evropy vyžaduje vyšší nároky především na jazykové vzdělání

- školné 10 000 Kč/rok,
- 4letý a 8letý cyklus (po 9. a 5. třídě ZŠ, **vyjimečně přijímáme žáky i po 6. a 7. třídě**),
- **úspěšnost přijetí na VŠ 93%**,
- 1. kolo přijímacích zkoušek — 22. 4. 2005 (pro 4letý a 8letý cyklus),
- 2. kolo přijímacích zkoušek 20. 5. 2005 (pro 4letý cyklus),
- informace každé úterý od 10.00 do 16.00 hod.

Nadstandard školy:

- široká nabídka jazykového vzdělávání — AJ, NJ, kroužky — RJ, Šp., Fr., latina
- rodilý mluvčí nasazen v rozvrhu hodin,
- debaťní liga v AJ, ČJ (rozvíjení rétoriky, komunikace, asertivního chování),
- příprava studentů k mezinárodní zkoušce z AJ (First Certificate in English),
- studijní zájezdy — Anglie,
- bezplatné roční studium v USA ve spolupráci s Rotary clubem Frýdek–Místek, podmínka: 15—17letí,
- věnujeme se i studentům se ZPS.

Učební plány víceletých gymnázií jsou ve srovnání se ZŠ náročnější co se týče obsahu i počtu hodin.

MALÍŘ–NATĚRAČ — *firma* MALUCHA

provádí: **malířské a natěračské práce**

- ❖ nátěry oken barvou HERBOL a OKNOL i jiných barev dle přání zákazníka
- ❖ nátěry radiátorů a teplovodního potrubí
- ❖ nátěry dveří
- ❖ nátěry střech s horolezeckým vybavením
- ❖ nátěry fasád
- ❖ opravy a nátěry lepenkových střech
- ❖ nátěry podlah s vybroušením strého laku
- ❖ lakování nábytku
- ❖ nátěry ocelových konstrukcí
- ❖ malování pokojů a nanášení strukturových maleb Bučiato a Gotele
- ❖ nátěry okapů a okapových svodů
- ❖ lepení polystyrénových stropních podhledů a podlahových korků s nátěrem
- ❖ odstraňování starých maleb a tapet
- ❖ tenkovrstvé omítky a protiplísňové nátěry a zateplovací nátěr
- ❖ Thermo-Shield

Firma poskytuje na tyto práce záruku

Nabídkové ceny (orientačně):

❖ nátěry oken s opálením dle potřeby	140 Kč/m
❖ malování pokojů v bílé barvě	18 Kč/m ²
❖ malování pokojů v barev. odstínech vč. válečku	23 Kč/m ²
❖ nátěry fasád	od 85 Kč/m ²

Cena obsahuje práci vč. materiálu. Doprava zdarma. Těšíme se na vaši spolupráci

Malucha Petr

739 24 Krmelín, Okrajní 241, tel. 558 674 205, mobil: 603 777 182, 608 777 182

Vážení zákazníci,

nejbližším kontaktním místem SMP ve Vašem regionu je kancelář
smluvního partnera SMP

GASCONTROL, společnost s r.o.

Palkovická 1432
738 01 Frýdek - Místek
Tel./Fax: 595 142 572
e-mail: gascontrol@gascontrol.cz
web: www.gascontrol.cz

Otevírací doba

Pondělí	8.00 - 12.00	13.00 - 17.00
Úterý	8.00 - 12.00	13.00 - 15.00
Středa	8.00 - 12.00	13.00 - 17.00
Čtvrtek	8.00 - 12.00	13.00 - 15.00
Pátek	zavřeno	

**komplexní
služby
v oblasti
plynofikace**

U nově plynofikovaných objektů

- přijímá žádosti o připojení k distribuční soustavě
- přijímá žádosti o dodávku zemního plynu
- uzavírá smlouvy na dodávku zemního plynu
- provádí montáže plynoměrů (bezplatně)

U stávajících zákazníků SMP přijímá

- žádosti na změnu odběratele
- žádosti na změny v kupních smlouvách
- žádosti na demontáž plynoměru

Zákaznická linka SMP 840 111 115

(v pracovní dny od 6 do 20 hod.,
vždy za cenu místního hovoru)

Pohotovostní linka SMP 1239
(nonstop, pouze v případě poruchy)

www.smpas.cz

Nepřehlédněte

Uzávěrka 2. čísla Hukvaldského občasníku roku 2005 bude 17. dubna 2005. Do doby uzávěrky nám prosím zasílejte své příspěvky, a to buď na Obecní úřad Hukvaldy, kterékoliv člence redakční rady nebo na e-mail karlkl@quick.cz.

Vydává Obec Hukvaldy. Redakční rada: Karla Klečková, Svatava Hrabovská, Mgr. Bronislava Hyklová, Mgr. Šárka Polochová. Autorem obrázku na titulní straně je akademický malíř Antonín Kroča. Uzávěrka tohoto čísla byla 16. února 2005. Za obsah článků ručí jeho autoři. Vyrábí tiskárna Beatris, Dobrá.